In preajma deschiderii anului de învățămînt politic U.T.M.

Pregătiri pentru deschiderea cursurilor

Sîntem în pragul deschiderii anului de învățămînt politic U.T.M. In organizațiile de bază se fac ultimele pregătiri. Pentru a afla stadiul acestor pregătiri la uzinele „23 August" din Capitală, am avut o discuție cu tov. Dumitru Pădure, membru în comitetul U.T.M. pe uzină.

— In organizațiile noastre de secții — mi-a spus el — s-a desfășurat o vie activitate pentru pregătirea deschiderii cercurilor și cursurilor politice. Acum s-a terminat recrutarea cursanților în 49 organizații. Anul acesta vor fi cuprinși în învățămîntul politic peste 700 utemiști și tineri, iar cadrele de organizație (peste 60 utemiști) vor fi încadrați în învățămîntul de partid. Și dacă mai adăugăm că peste 100 de tineri urmează liceul seral, vă puteți face o imagine despre dorința de învățătură a tinerilor noștri...

— Desigur, cifrele acestea sînt impresionante. Dar ce garanții aveți că tinerii vor frecventa cu regularitate cursurile, că nu se va mai întîmpla ca în ceilalți ani, cînd...

— Stați să vedeți. In primul rînd să încep cu propagandiștii. De ei depinde foarte mult asigurarea unei activități interesante, bogate în conținut a cercurilor. De aceea, i-am recrutat cu multă atenție. Organizația de partid ne-a ajutat încredințînd la 21 de membri și candidați de partid sarcina de a fi propagandiști la cercurile politice pentru tineret. Mulți dintre propagandiștii noștri sînt ingineri și tehnicieni, oameni cu o bogată cultură și experiență de viață. Aproape toți au participat la cursurile de instruire de la cabinetul de partid.

In al doilea rînd o să vă spun cîte ceva despre felul în care s-a făcut recrutarea cursanților. S-au organizat discuții cu viitorii cursanți asupra programului fiecărui cerc în parte, s-a ținut seama de dorința lor și au fost sfătuiți cunoscîndu-se pregătirea pe care o au, la care cerc să se înscrie. Am discutat pe larg mai ales cu cei care șovăiau între un cerc și altul. Ne-am gîndit de pe acum la folosirea materialului ajutător (hărți, planșe etc.). Propagandiștii se pregătesc să îmbine munca din cercuri cu vizionarea filmelor, expozițiilor. Dacă în cercuri se va desfășura o activitate interesantă, atunci frecvența cursanților nu va mai fi o problemă. De aceea după deschiderea cercurilor politice începe bătălia — dacă e bine zis — pentru calitate. Mai mult decît în alți ani, în anul acesta adjuncții cu învățămîntul politic au muncit pentru deschiderea în bune condițiuni a cercurilor și cursurilor politice. Acesta este un indiciu că și în cursul anului se vor îngriji de buna desfășurare a lor. Experiența anilor trecuți ne face ca în anul acesta să acordăm mult mai multă atenție felului în care își ridică nivelul politic membrii organizației. In acest sens vom organiza adunări în care să se discute această problemă, vom urmări mai îndeaproape felul în care se pregătesc propagandiștii. Aci aș face și o propunere: în jurul uzinei noastre sînt și alte uzine și fabrici mari. (Republica, Construcții 215, N.F.B., Ștefan Gheorghiu și altele). Dacă în cursul anului s-ar face pregătirea propagandiștilor din toate aceste organizații la noi, ori în altă uzină apropiată, s-ar realiza o frecvență de sută la sută, multă economie de timp (care e foarte prețios pentru propagandiștii ținînd seama că aceștia dețin munci de răspundere în producție) și aceste avantaje ar influența în bine activitatea cercurilor...

După cele aflate am vrut să-mi iau rămas bun de la tov. Pădure, dar el a ținut totuși să mai adauge ceva:

— Să știți însă că nu toate au mers ca pe roate. Unii secretari de organizații n-au acordat toată atenția pregătirilor pentru deschiderea anului de învățămînt politic (Grosu Paula de la serviciul medical, Jenea Ion de la strunguri mici-mecanică ușoară și Roșca Ana de la cantină) și din această cauză au rămas în urmă; propagandistul Bucă Petre ne-a înșelat așteptările. A acceptat cu plăcere munca aceasta ca apoi să lipsească de la cursurile de pregătire și nici n-a ajutat organizația la recrutarea cursanților...

După ce m-a asigurat că despre alții nu are nimic rău de spus s-a îndreptat grăbit spre una din cele trei organizații rămase în urmă.

ELENA AMARIEI

„La pomul lăudat să nu te duci cu sacul"

Cînd am sosit la Curtea de Argeș era ultima zi a cursurilor de propagandiști, organizate de regiunea U.T.M. Treburile merseseră destul de bine, cursanții și însușiseră temeinic cunoștințele iar disciplina demonstra o organizare perfectă a cursului. Aceasta se datora în primul rînd directorului școlii, tovarășul Constantin Nica, și în al doilea rînd asistenților. Dar tocmai de asistenți vreau să vorbesc puțin. Printre alții mi s-a recomandat ca o bună conducătoare de seminar, tovarășa Manole Elena, din Ciofringeni. Intr-adevăr, seminarul ei — numărul 1 — era cel mai bun. Asistenta, o fire blîndă dar autoritară, cîștigase încrederea și respectul propagandiștilor. Disciplina mergea strună, lecțiile la fel; domnea atmosfera aceea de prietenie și respect atît de necesară studiului. Imi imaginam, nu fără bucurie, activitatea interesantă a cercului pe care avea să-l conducă această tovarășă în sat unde avea să meargă după terminarea cursului.

Și mi-am făcut timp într-o zi, de m-am dus în sat la ea.

Satul Piatra se află așezat pe un vîrf de deal. Prin mulțimea grădinilor și livezilor cu pruni sînt risipite casele. Ca să colinzi toate ulițele îți trebuie aproape o zi. Am mers acolo cu încrederea omului care se aștepta să găsească multe lucruri frumoase. „Ce mai reportaj am să-i trag" mă gîndeam. Și admiram frumusețea roșiatică a merelor ce-și legănau obrajii la soare.

Primii tineri care i-am întîlnit s-a întîmplat să fie utemiști.

— Măi flăcăi, cine e la voi secretar? — i-am întrebat eu.

Băieții s-au uitat încruntați la mine, apoi unii la alții. Pînă la urmă au început să se sfădească. Unul zicea că e tovarășul Manole (care acum e militar), altul că e Bănică, vreo cîțiva că e Diaconu. Pînă la urmă m-am lămurit. Nu știa nimeni sigur. Șed nită nu se ținuse de aproape o jumătate de an așa că ei uitaseră și cine le mai era secretar. Mi-a venit greu să-i mai întreb și de altele, dar am îndrăznit totuși:

— Dar învățămîntul politic l-ați început, băieți?

— Invățămîntul?, se prefăcu mirat unul mai șoltic. Păi am terminat școala de vreo cinci ani.

— Bine, dar tovarășa Manole Elena nu e aici în sat propagandistă?

— Ce propagandistă, tovarășe, e învățătoare!

In sfîrșit am sosit și la școala unde fosta asistentă preda acum copiilor. Cum m-a văzut a și ghicit pentru ce venisem:

— Pentru învățămîntul politic? Rău, tovarășe reporter. Aici e ca și cînd n-ar fi organizație...

— Cum așa, tovarășă Manole, dumneata spui asta?

A lăsat capul în jos. Se simțea rușinată, ea cea mai bună asistentă de la cursuri.

— N-ați încercat să recrutați tinerii? am întrebat-o eu.

— Am încercat. Dar aici nici secretar nu se știe cine e. Nimeni nu mi-a dat concursul. Tovarășii de la comitetul raional nu vin pe la noi cu lunile. Am mers eu pe la fiecare utemist în parte dar ei m-au luat cu ale lor. Am încercat să-i string pe altă cale, să facem o șezătoare, dar tot n-a mers. Așa că nu pot face nimic...

Mă uitam la ea și nu-mi venea să cred. Optimista, fata care nu se lăsa pînă nu rezolva ce-și punea în minte, aici se dăduse învinsă.

Mi-am dat seama că singură, singurică, nu putuse să răzbească îndărătnicia unor tineri.

— De ce nu ceri ajutorul raionului, tovarășă Manole?

— M-am gîndit dar îmi e rușine. Ei nu se așteaptă ca tocmai eu să le cer ajutor.

Am plecat dezamăgit gîndindu-mă în sinea mea, că bine a spus cine a spus: la pomul lăudat să nu te duci cu sacul.

Lucrurile însă sînt mai serioase. Or fi și în satul Piatra mulți tineri îndărătnici, indisciplinați și neserioși acum, dar asta numai pentru că nu s-a îngrijit nimeni ca să pună și la ei „pe roate" munca organizației U.T.M., care să le canalizeze forțele și aptitudinile lor pe un drum bun, folositor. Comitetul raional U.T.M. Curtea de Argeș a neglijat această organizație, mulțumit că are acolo pe una din propagandistele cele mai bune, a considerat că cu asta a rezolvat totul. Dar iată că lucrurile nu stau chiar așa. Un om singur, oricît de bun ar fi, nu poate face mare lucru. Entuziasmul tovarășei Manole s-a lovit de greutăți și s-a topit. Desigur nici asta nu e bine. Tinerii sînt însă cei care pierd. Cred că ar fi timpul ca tovarășii de la Comitetul raional U.T.M. Curtea de Argeș să pună pe picioare nu numai cercul de învățămînt din Piatra ci și activitatea organizației U.T.M. care acum trăiește doar cu amintirile vremurilor cînd se vorbea și despre activitatea ei.

V. TINCU

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2303 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 29 septembrie 1956

Citiți în pag. III-a

Statutul-model al Cooperativei agricole de producție

Gospodăria de stat din Buzău are întinse suprafețe de pomi fructiferi. De curînd a început culesul.

In fotografie: brigada condusă de Ion Manea la recoltatul prunelor. După estimările făcute, brigada lui Ion Manea va obține 110 vagoane prune de pe suprafața ce o are în grijă, în loc de 88 vagoane, cît era planificat. Foto: AGERPRES

De vorbă cu viticultorii din Cotnari

Viticultorii din Cotnari sînt renumiți, nu numai prin varietățile lor de vin rar întîlnite, cum sînt mai ales Grasa și Feteasca, dar și prin interesul cu care pregătesc aceste vinuri. In zilele acestea podgorenii din Cotnari se află abia în pragul culesului, dar cîte pregătiri au fost necesare pînă acum... Incă cu 20—25 zile înainte de începerea culesului, la gospodăria viticolă de stat din Cotnari, toate spațiile de prelucrare și fermentare precum și beciurile au fost curățate de praf, mucegai și păienjeniș, iar nisipul de pe jos a fost înlocuit cu un altul, desinfectat cu o soluție de lapte de var. S-au văruit apoi pereții și platformele cu var în care s-a adăugat 3—5 la sută piatră vînătă și, după ce gurile de aerisire au fost astupate, s-a ars 20 gr. sulf la metru cub de spațiu.

Cu aceeași grijă s-au pregătit vasele pentru cules, hîrdaiele, coșurile etc. Atenția cea mai mare a fost îndreptată spre utilajul propriu zis de vinificare, ca: zdrobitori, prese, linuri, pompe, motoare, cîntare etc. care au fost reparate din vreme, curățate, vopsite, încercate și așezate pe locurile definitive. Ca și în celelalte rînduri, piesele metalice care vin în contact cu mustul au fost curățate și vopsite cu lacuri acidorezistente.

După ce mi-a povestit despre munca avîntată în aceste lucrări a utemiștilor Eremia Carp, Nicolae Bejenaru, Vasile Cînej, Octav Ștefănescu și a altora, tînărul Dumitru Irinescu, inginer oenolog al gospodăriei, a adăugat:

„In anul acesta, s-a dat mare luptă împotriva manei prin stropiri. Au fost parcele pe care le-am stropit și de cîte patru ori. După calculele minime, sperăm că vom obține o producție medie de 2600 kg. struguri la hectar, ceea ce înseamnă cu aproape 10 la sută mai mult față de plan. Dar cel mai mult interesează calitatea vinului din acest an. In această privință s-au și luat unele măsuri. Strugurii cu pînă la 200 gr. zahăr la litru vor fi trecuți la prepararea vinurilor superioare de masă, iar strugurii care au o concentrație de zahăr ce depășește 200 gr. la litru vor fi trecuți la prepararea vinurilor licoroase. Desigur că după 5 octombrie, cînd vom începe vinificația, vizitatorii gospodăriei noastre vor avea plăcerea să încerce și gustul strugurilor, al mustului și, mai tîrziu, calitatea vinurilor".

PETRE LUNGU

Ajunge să înveți lecția pe jumătate?

„Ascultînd atent lecția în clasă, pleci acasă cu ea învățată pe jumătate" — susțin pe bună dreptate, atît elevii, cît și profesorii.

Nu ne îndoim de justețea acestei afirmații; totuși nu putem trece cu vederea cealaltă „jumătate" pe care elevul trebuie s-o învețe folosind cartea și eventualele notițe luate la ore.

Iată însă că Editura Didactică și Pedagogică din motive obiective și mai puțin obiective n-a ținut seama de acest lucru cunoscut și anul școlar a început cu un număr însemnat de manuale neapărute de loc, iar altele tipărite în tiraje insuficiente.

Așa, de pildă, elevii clasei a V-a sînt nevoiți să învețe fără manuale de botanică, geografie, muzică, istoria evului mediu, fără ca toți să posede culegerea de aritmetică, gramatică sau limba franceză care, deși difuzate în București, nu au ajuns tuturor.

Elevii claselor a VIII-a așteaptă cu nerăbdare manualele de limba romînă, istoria antică, botanică, geografie, latină, geometrie... dar din păcate, nerăbdarea le e pusă la grea încercare; dacă, pînă în prezent n-au apărut cărțile prevăzute la editură pentru luna septembrie (algebra și geometria pentru clasa a VIII-a, geografia pentru a V-a și a VIII-a, botanica de clasa a V-a, latina de clasa a VIII-a, engleza de clasa a V-a), atunci ce să mai vorbim de teoria literară, botanica, istoria antică, de clasa a VIII-a, planificate pentru decembrie?

Colegii lor dintr-a VII-a ce-i drept, au fost mai norocoși: manualele ce le sînt trebuincioase se găsesc spre vînzare.

Din păcate însă unele exemplare au fost legate neglijent ca de pildă, cele de geografie în care, în locul unor hărți ale R.P.R. se află fie o hartă istorică a Europei din secolul XIX, fie una politică a lumii, destinată clasei a VI-a. Și toate acestea după ce că nu există nici atlase R.P.R., căci editura nu s-a gîndit nici la asemenea lucruri utile, cu toate că acestea se puteau alcătui oricînd.

Neglijența tipografiei este de condamnat. Dar mai mare este vina editurii care nu și-a îndeplinit munca de controlor.

Fiind vorba de o cerință pe deplin îndreptățită și a cărei nerezolvare aduce mari prejudicii procesului de învățămînt, pregătirii elevi, credem că, măcar acum în „ceasul al doisprezecelea" se vor lua măsurile necesare pentru a nu-i lăsa pe elevi numai cu „jumătate" de lecție primită în clasă, după ureche, la ora de curs.

C. MANCIUR

Discuțiile romîno-iugoslave privind folosirea apelor Dunării lîngă Porțile de Fier

ORȘOVA 28 (De la trimisul special Agerpres).

La 28 septembrie, pe bordul vasului „Nicolae Bălcescu" au continuat discuțiile între delegația de specialiști romîni condusă de ing. Popa Stoica, locțiitor al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și delegația de specialiști iugoslavi condusă de ing. Cedomir Milicevici, director general al Comunității Iugoslave de Economie electrică.

In cadrul discuțiilor au fost abordate probleme tehnice, economice și de investiții, în legătură cu avantajele posibile hidro-energetice și de navigație.

Discuțiile între specialiștii romîni și iugoslavi continuă.

Să ne cunoaștem patria

Tînăra faimă a bătrînei cetăți

Pășesc acum din nou prin impresionanta hală, construită din cărămidă aparentă, privesc cu nesaț cuptorul electric de la oțelărie, de parcă l-aș vedea pentru întîia oară; iată, pe gura-i larg deschisă, incandescentul lichid se revarsă încolăcit, asemenea unui șarpe. Admir neobosit luminile de culoare purpurie, ce se răspîndesc pretutindeni la forjă. Ridic privirea și înainte-mi se desfășoară cursa pancreatică a macaralei ce și-a înfipt dinții metalici într-o sarcină a cărei greutate este exprimată întotdeauna numai în tone. Ca să ajung la secția mufe străbat o alee largă, curată, mărginită de petunii și cîrciumărese.

...Cuptor electric... forjă... macara... mufe... Cu 12 ani în urmă asemenea cuvinte erau necunoscute nu numai pentru mulți dintre cei cărora le-au devenit acum cu adevărat familiare, cît și pentru locuitorii Tîrgoviștei. Deși avea o reputație deosebită datorită faptului că fusese cîndva cetate de scaun domnesc și important centru comercial, orașul rămăsese cu totul uitat. Dacă pentru Moldova Fălticenii constituia prototipul „locului unde nu se petrece nimic", apoi pentru Muntenia Tîrgoviștea, devenise „orașul pensionarilor". In urmă cu 12 ani viața se scurgea între bătrînele ziduri uniform, cenușiu.

Oamenii își făuresc însă, încetul cu încetul, o altă viață, și astfel bătrîna cetate cunoaște o nouă tinerețe. In filele istoriei contemporane Tîrgoviștea, care a înscris în trecut atîtea fapte glorioase, este chemată să consemneze evenimente demne de epoca noastră, a construirii socialismului.

O veritabilă pădure de sonde o înconjoară acum. Prin arterele conductelor de petrol pulsează bogățiile smulse adîncurilor.

Ca și un organism cu adevărat sănătos, plin de vitalitate, orașul trebuia însă să respire larg, puternic. De aceea, n-a părut surprinzătoare ideea, ci numai proporțiile ei, ca aci, în apropierea exploatărilor petrolifere, să se pună temeliile unei uzine constructoare de utilaj petrolifer. In diferența între vechiul Arsenal al Armatei și chiar fostele ateliere C.F.R., înjghebate după eliberare, și întreprinderea modernă de astăzi, echipată cu mașini și utilaj de mare tehnicitate, iese în evidență drumul pe care a început să meargă vechiul oraș.

...Comunistul Gheorghe Brojbă își amintește cu emoție de vestea care o primise atunci, în prima jumătate a anului 1950: fabrica va începe să execute primele prototipuri de utilaje pentru industria petroliferă.

— Era cu totul și cu totul ceva nou. Nu că ne-ar fi fost teamă că n-o să reușim, dar tot ne mai sfredelea ghimpele îndoielii. N-a fost ușor, bineînțeles... Strungarul Ion Crăciun, frezorul Constantin Butoi, mecanicii Nicolae Hanțoș și Vasile Costea nu mai pridideau cu drumurile pe la turnătorie.

— Și de ce nu-și găseau astîmpăr?

— Gîndește-te: ei, cei dintîi, trebuiau să strunjească, să frezeze și să monteze reperele primei sondeze pe postamentul căreia urma să fie fixată marca uzinei noastre. Lucru de răspundere, nu glumă! Tocmai de aceea îi iscodeau pe turnători, ba le mai dădeau și cîte o mînă de ajutor, ca să primească din timp piesele. Era în joc însuși renumele lor de buni muncitori și nici nu se gîndeau să se facă cumva de rușine.

Și tovarășul Gheorghe Brojbă povestește pe îndelete, înflăcărat că izbînda a fost pînă la urmă de partea constructorilor. Nu uită să adauge că la probele făcute sondeza a dat rezultate bune și astfel s-a început lucrul în serie. Așa au luat drumul schelelor cele mai tinere mlădițe ale uzinei metalurgice, care a fost profilată pentru confecționarea utilajelor petrolifere.

Pentru ca uzina să poată face față sarcinilor încredințate, trebuia ca aproape totul să fie luat de la început. Putea fi oare vorba să execuți asemenea agregate cu utilajul moștenit de la Arsenalul Armatei? Nicidecum.

Nu-i deci de mirare că din stația C.F.R. au început să sosească tot mai multe vagoane. In 10 ani, impiegații de mișcare de aici nu dăduseră „cale liberă" atîtor garnituri cîte se îndreptau acum spre calea ferată uzinală. Din pîntecele uriașe ale lăzilor afla-

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Drumul revoluționar al tineretului popular din Iugoslavia

Articol scris special pentru „Scînteia tineretului" de

Dragoliub Naiman

Tineretul Popular din Iugoslavia este o organizație largă de masă, care a strîns în rîndurile sale toate păturile tineretului iugoslav. Este o organizație cu un trecut eroic și care dezvoltă astăzi o activitate bogată și multilaterală pentru mobilizarea și educarea tinerei generații.

Imediat după primul război mondial, în octombrie 1919, a avut loc Conferința de unificare a diferitelor grupe progresiste de tineret, cu prilejul căreia a fost constituită organizația revoluționară: Uniunea Tineretului Comunist din Iugoslavia, care, ceva mai tîrziu a intrat ca membru în K.I.M. (Internaționala Comunistă a Tineretului).

Uniunea Tineretului Comunist din Iugoslavia (S.K.O.J.), a început, imediat după înființare, munca pentru atragerea păturilor largi ale tineretului și a organizat o serie de acțiuni contra regimului politic reacționar.

La doi ani după înființare, împreună cu Partidul Comunist și Sindicatele independente, S.K.O.J. a fost interzis și a trebuit să intre în ilegalitate. Combinînd însă formele legale cu cele ilegale în muncă, S.K.O.J. a continuat activitatea în rîndurile tineretului muncitor, la cluburile studențești și în societățile culturale și sportive.

In condițiile conflictelor sociale tot mai ascuțite din țară, în anul 1929 este dizolvat Parlamentul, și așa destul de știrbit, și a fost proclamată dictatura monarhistă. A început un nou val de arestări ale comuniștilor și membrilor S.K.O.J.-ului. In această perioadă, un exemplu de eroism și de mare consecvență revoluționară au oferit cei șase secretari ai Comitetului Central al S.K.O.J.-ului, care nelăsînd steagul luptei revoluționare din mînă, în curs de un an de zile au căzut unul după altul eroic.

In fața pericolului direct al agresiunii fasciste, în zilele care au precedat prăbușirea vechii Iugoslavii, S.K.O.J., sub conducerea partidului, a elaborat lozinca unității tineretului. Incă în 1936, secretarul Comitetului Central al S.K.O.J.-ului, Ivo-Lola Ribar, a spus într-o cuvîntare: „Tineretul trebuie să se unească, deoarece atunci cînd avioanele agresorilor se vor ivi deasupra orașelor pașnice — tinerii catolici, republicani, socialiști, democrați, creștini și comuniști, vor simți aceleași suferințe. Bombele distrugătoare și gazele sufocante vor fi la fel de mortale pentru tineretul de toate orientările și domeniile de activitate, și de aceea, unirea tuturor forțelor tinerei generații în lupta pentru pace este astăzi o necesitate vitală, pentru noi toți, pentru întreg tineretul".

Mișcarea progresistă a tineretului din Iugoslavia a îndeplinit cu cinste, în această perioadă, sarcinile sale internaționale. Din Iugoslavia au plecat 1.200 de luptători, dintre care mai mult de jumătate erau tineri, în Spania, iar cînd poporul Cehoslovaciei a fost amenințat, peste 60.000 comuniști și membri ai S.K.O.J.-ului și alți tineri progresiști s-au prezentat voluntar pentru a pleca în Cehoslovacia.

Ocuparea țării de către nemți a deschis tineretului iugoslav un cîmp nou și vast pentru acțiuni revoluționare. După pătrunderea în țară, ocupanții au făcut totul pentru a înfricoșa și a anihila rezistența. Numai cu ocazia expediției germane de represalii împotriva orașului Kraguevaț din Serbia au fost împușcați peste 7.000 de cetățeni, printre care se aflau toți elevii din clasele superioare ale liceului împreună cu profesorii lor. Asupra tinerilor din Belgrad s-au făcut experiențe de eficacitate a gazelor otrăvitoare, iar în lagăre s-a experimentat de asemenea cît poate rezista organismul omului fără mîncare și băutură.

Ocupanților atît de crunți li s-a răspuns imediat cu armele. La chemarea Partidului Comunist Iugoslav, încă în primele zile ale ocupației au fost întreprinse nenumărate acțiuni ale tineretului din aproape toate regiunile Iugoslaviei. Membrii S.K.O.J.-ului au aprins la Belgrad, numai în 10 zile, aproape 200 de camioane ale dușmanului. Tineretul s-a încadrat în masă în unitățile de partizani. In timpul revoluției populare, tinerii reprezentau 75% din luptătorii armatei populare de eliberare. In timpul războiului au murit peste 100.000 membri ai S.K.O.J.-ului.

Cele mai frumoase cuvinte de recunoștință pentru participarea la revoluție și în război le-a adresat tineretului, tovarășul Tito. El a spus: „Cînd pleacă la luptă armata pe care a creat-o statul, oamenii vîrstnici, acest lucru este atunci datoria lor față de patrie, este datoria fiecărui cetățean și patriot. Dar cînd, fără mobilizare, pleacă voluntari la luptă, copii de 12-14-15 și 16 ani, știind că vor muri în această luptă, atunci este ceva mai mult decît datorie față de patrie. Atunci este eroismul supra-omenesc al oamenilor tineri care se jertfesc, cu toate că nici n-au intrat bine în viață, pentru ca generațiile viitoare să fie fericite".

In plină revoluție, S.K.O.J.-ul a creat pe o platformă largă mișcarea de masă a tineretului antifascist. Unitatea revoluționară a tineretului s-a creat de jos, fără compromisuri cu vîrfurile organizațiilor de tineret ale vechilor partide burgheze, care s-au compromis prin colaborarea lor cu ocupanții.

In decembrie 1942, în orașul Bihaci, pe teritoriul eliberat, a avut loc Congresul Uniunii Tineretului Antifascist Unit din Iugoslavia — cum a fost denumită noua organizație. In timpul războiului, paralel cu lupta și eliberarea de noi regiuni, a crescut și s-a întărit Uniunea Tineretului. De la 2—4 mai 1944, a avut loc la Drvar cel de al 2-lea Congres

(Continuare în pag. 4-a)

Amănunte despre Festivalul Internațional al Modei

Acum cîteva zile, ziarele au publicat știrea despre apropiata deschidere a „Festivalului Internațional al Modei" organizat de U.C.E.C.O.M. în colaborare cu cooperația meșteșugărească din R.P. Ungară și R.P. Bulgaria.

Intrucît această știre a trezit un viu interes, ne-am adresat colectivului de organizare a festivalului pentru a obține o serie de amănunte.

Pe tov. H. Waldner, directorul Direcției textile, confecții, piele, încălțăminte și artă populară din U.C.E.C.O.M. și actualul conducător al colectivului de organizare a festivalului, l-am găsit în micul său birou. Era împreună cu Nicolae Hanganu și Zoie Marcela, membri ai acestui colectiv. Intrucît se aflau în „temă", dorința noastră a fost îndată îndeplinită.

— Vă rugăm să ne dați unele amănunte în ceea ce privește organizarea Festivalului Internațional al Modei.

— Cu plăcere! In primul rînd trebuie știut că festivalul se va desfășura la București în sala sporturilor de la Floreasca, în zilele de 4—7 octombrie. Pentru duminică 7 octombrie e programat un matineu la ora 10 dimineața. In țară, Festivalul Internațional al Modei se va desfășura în zilele de 9 și 10 octombrie la Iași, la 12 octombrie la Cluj, la 13 și 14 octombrie la Oradea și la 17—18 octombrie la Craiova. Ținînd seama că un astfel de festival se organizează pentru prima oară în țara noastră ne-am străduit în primul rînd să realizăm o colecție de modele cît mai bogată, cu tot ceea ce este nou în acest domeniu.

In cadrul Festivalului Internațional al Modei vom avea ocazia de a înfățișa publicului cumpărător realizările cooperației din cele trei țări. Probabil că vor fi prezentate circa 180 modele de îmbrăcăminte și încălțăminte pentru femei, bărbați și copii, produse ce pot fi realizate prin centrele de comandă a confecțiilor din cadrul cooperației. Aceste modele vor fi expuse într-un cadru adecvat unui spectacol de amploarea unui festival internațional. Timp de aproape 3 ore vor defila femei, bărbați și copii purtînd toalete ce vor înfățișa creația și munca cooperativelor meșteșugărești a celor trei țări.

— Care este stadiul actual al pregătirilor?

— Toate modelele sînt gata. Cooperatorii de la „Munca Colectivă" — Orașul Stalin, „Artex"-Arad, „Cotex"-Oradea, „Casa de mode pentru femei" de pe lîngă cooperativa „Muncă și Artă" din București, Casa de mode pentru bărbați a cooperativei „Croitorii cooperatori" din București, cei de la cooperativa „Inainte" și „Cizmarii progresiști" din București, precum și creatorii de modele pentru copii de la „Sporul"-București și „Mondiala"-Satul Mare și de la multe alte unități au trimis modelele lor. Așa că cele 60 de modele, cu care se prezintă țara noastră vor fi alese din cele aproape 300 de modele furnizate de cooperative. Țin să menționez aici o serie de creatoare de valoare a cooperației noastre: Dorina Rădulescu și Sanda Dolgan de la Casa de mode „București", Olga Peultz de la „Artex"-Arad, Maria Eldeuș din Cluj și desenatoarea utemistă Beatrice Gheorghița de la Casa de Mode din București. Acești cooperatori au depus eforturi deosebite în prezentarea unor modele de mare valoare artistică.

Și celelalte pregătiri sînt terminate: sala sporturilor de la Floreasca, ce va primi peste 3000 de persoane, este de-acum amenajată; s-a construit un podium special pentru prezentarea modelelor, iar H. Nicolaide și Fedora Gamberto pun la punct ultimele texte de prezentare artistică și umoristică. Totodată fiecărui model i se va face și o scurtă caracterizare a materialului și a liniei de creație.

Pentru Festivalul Internațional al Modei, noi pregătim fiecărui spectator și cîte o carte poștală cu adresa Comitetului de pregătire, în care respectivul cetățean poate să-și treacă sugestiile, propunerile și chiar... comanda pentru executarea modelului ales. Fiecare carte poștală va primi răspunsul dorit. In holul sălii va funcționa un birou de informații pentru public. Prezentarea festivalului în țară se va face în cadrul aceluiași program.

Sîntem siguri că Festivalul Internațional al Modei din țara noastră se va bucura de simpatia cetățenilor patriei noastre și sperăm să trezim în special în rîndul tinerilor un larg ecou.

Mulțumindu-i tovarășului Waldner pentru răspunsurile date, i-am solicitat, pentru a prezenta cititorilor noștri, și cîteva fotografii ale unor modele noi ce vor fi prezentate în cadrul Festivalului. Iată alăturat și aceste modele, creație a destoinicilor noștri cooperatori.

GH. ANGELESCU

LITERATURĂ-ARTĂ

Din generația tînără a artiștilor plastici

Un mînuitor îndrăzneț al pensulei și paletei

Petru Comarnescu

Există unele opere de artă ce au darul de a ți se impune de-a dreptul, prin expresia și frumusețea lor, prin adevărul ce-l oglindesc cu un vădit accent personal. Ele nu te lasă nepăsător, ci, dimpotrivă, îți deschid noi căi de înțelegere a realității, te emoționează, te încîntă, dîndu-ți simțămîntul că te-ai îmbogățit sufletește. Astfel sînt lucrările în ulei, pastel și guașă ale pictorului Eugen Crăciun, care de la primele sale manifestări — acelea de la expoziția anuală de stat din 1954-1955 și de la expoziția interregională din 1955 — se impune ca un artist care are de spus lucruri noi și semnificative, știind să folosească mijloacele artei cu multă iscusință și îndrăzneală.

Privind la expoziția din 1954—1955 cele două lucrări ale sale, „Lecția de muzică" și „Autoportretul", ne-am putut da seama că aveam în fața un debut serios și mai mult decît făgăduitor. Tînărul pictor se înfățișa publicului cu două lucrări temeinic studiate, izvorîte dintr-o adevărată nevoie de exprimare. Îți dădeai seama că arta sa comunică, folosind din plin linia, culoarea, lumina și crea în tablouri o atmosferă plină de mișcare și adevăr. Primele două lucrări, ca și cele din expoziția următoare, au nedumerit totuși pe unii pentru că artistul mergea pe căi noi, proprii, nebătătorite. Coloritul său părea prea puternic și vibrant, iar siluetele și chipurile erau văzute din perspective neobișnuite. Dar nici chiar cei care aveau unele rezerve față de viziunea nouă a tînărului pictor nu puteau să nu recunoască puterea de expresie și frumusețea armoniilor sale. De la început, așadar, operele lui Eugen Crăciun au fost puse în discuție, fapt care nu este spre răul artei în genere și nici al artistului.

Eugen Crăciun nu s-a lăsat copleșit nici de prețuirea unora, nici de rezervele celorlalți. Lipsit de îngîmfare, ținînd seama de ceea ce se prețuia și ceea ce se obiecta în lucrările-i de început, dar știind totodată ceea ce voia să arate din realitatea noastră și lăsîndu-se călăuzit mai ales de pildele marilor maeștri ai plasticii, de cerințele adevăratei picturi, el a continuat să lucreze cu mai multă înflăcărare, dar și cu spirit autocritic. De aceea, la recenta expoziție de grafică (1956), Eugen Crăciun a fost în măsură să prezinte o nouă serie de lucrări, în guașă, care au înfățișat o parte din obiceiurile de mai înainte și au accentuat însușirile inițiale. Vara aceasta el a lucrat la Tulcea, loc de documentare pentru mulți artiști ai penelului, făcînd o seamă de compoziții și portrete inspirate de atmosfera locală, de specificul muncii celor de acolo, lucrători în industrii și pescari.

Dar nu trebuie să credem că încercările și realizările de pînă acum ale pictorului ar fi rodul unei ușoare și scurte strădanii creatoare. Dimpotrivă, Eugen Crăciun are la bază cel puțin zece ani de studii și căutări. Născut în 1922 la Piatra Neamț, el și-a început studiile de specialitate la școlile de arte frumoase din Iași (1947 și 1948, unde a avut ca profesor pe Corneliu Baba) și a continuat la București (unde a absolvit în 1953 institutul sub călăuzirea profesorului A. Ciucurencu). Crăciun a fost de asemenea asistent la școala de arte frumoase din Cluj, stabilindu-se în 1955 la București. Și de bună seamă că acest contact cu diferite medii intelectuale și școlare, precum și privilegiul de a fi avut ca profesori pe un analist al sufletului omenesc, cum este Corneliu Baba, și pe un poet al culorii ca Ciucurencu, i-au fost de mare folos.

Pe lîngă fericitul prilej de a fi deprins meșteșugul de la doi dintre cei mai activi și dăruiți artiști — Baba și Ciucurencu — ei înșiși încă pe calea împlinirii artistice și ale căror creațiuni pot da naștere unei noi sinteze în opera unui al treilea artist, ce ar ști ce să ia de la fiecare din ei, Eugen Crăciun se ține la curent cu ceea ce se creează mai temeinic în lumea artelor de la noi și din toată lumea. Este unul din tinerii care își dau seama că atîta timp cît trăiești trebuie să înveți, trebuie să afli cît mai mult din experiența și creațiile trecutului, din căutările și năzuințele prezentului. Și de asemenea știe prea bine că în artă nu rămîn decît acei care trăiesc cu vremea lor și exprimă fenomenele și spiritul vremii lor prin viziuni plastice noi și proprii. Istoria artelor nu are loc pentru cei care nu se pricep să surprindă noul și să-l oglindească prin expresii înnoitoare, ferite de rutină, banalitate, imitație.

Cînd privești în urmă, lucrările expuse în 1954, 1955 și 1956 de către Eugen Crăciun, înțelegi lesne că tînărul artist a fost frămîntat mereu de marea problemă pe care vremurile actuale o pun oricărui creator conștient de solia sa: cum să ajungi la o artă care, oglindind fenomenele noi și adînc transformatoare ale lumii tale, să nu le trădeze printr-o expresie învechită, banală? Cum să găsești noilor conținuturi de viață limbajul artistic adecvat? Cum să răspunzi artisticește cerințelor de înnoire pe care vrei s-o oglindești în lucrările tale? Aceasta este marea problemă și marea sarcină ce frămîntă pe artiștii noștri adevărați și îi duce la căutări felurite din care nu trebuie să lipsească niciodată sinceritatea și îndrăzneala, călăuzite însă de simțămîntul răspunderii.

Eugen Crăciun „Cerc agrotehnic"

Eugen Crăciun este pe drumul unor căutări sincere, îndrăznețe și într-adevăr pline de răspundere. În compozițiile sale aduce crîmpeie din viața actuală, unele mai însemnate, altele mai particulare și mai intime, dar mai în toate el este interesat de sufletul omului, de felul în care omul acționează în fața vieții și îndeletnicirilor sale. Fie că este vorba de **Cercul Agrotehnic** (compoziție în care un inginer explică țăranilor muncitori noile metode de cultivare a pămîntului) sau de **Cooperativă la sate** (țărani cumpărînd stofele lucrate în fabricile orașului), fie că ni se arată scene de muncă în atelier sau acasă, ca în compozițiile **Cizmarii** (atelierul în timpul lucrului) **Bunica** (o bătrînă în fața plitei de gătit), **Dobrica** (o femeie spălînd vasele în bucătărie) sau **Fată lucrînd**, fie că ni se înfățișează o serie de personaje cîntînd la diferite instrumente — **Fată cîntînd la vioară, Flautistul, Pianista, Lecția de muzică** — în toate aceste lucrări pictorul se străduiește să oglindească acțiunile sau faptele în atmosfera lor specifică, astfel ca și de pe chipul personajelor și din atitudinile lor și din întreaga atmosferă a tabloului, să se desprindă viața. Și cum în compoziție omul nu poate fi izolat de cei cu care conlucrează și nici de locul sau interiorul în care lucrează, pictorul caută să redea prin comunicări cît mai vii și mai expresive, dar și prin întreaga ambianță de culoare și lumină, de reflexe și perspective, mișcarea sau acțiunea respectivă.

Uneori, lumina care pătrunde într-un interior modifică perspectivele și dă figurilor expresii mai deosebite decît cele convenționale, scoțînd în relief doar unele porțiuni ale figurii sau trăsături ale chipului și conferind o expresie mai deosebită, dar mai puțin adevărată și semnificativă. Pictorul avînd a face cu diferitele intensități ale tonurilor de culoare, cu așa numitele „valori" prin care oglindește figurile, lucrările sau atmosfera, el este legat în munca sa în primul rînd de culoare și lumină și din acestea își plămădește viziunile inspirate de realitate. Dornic să tălmăcească sufletul omului în diferitele-i acțiuni și îndeletniciri, Crăciun folosește mai liber și mai îndrăzneț decît mulți alți tineri artiști aceste mijloace picturale. Vibrației coloritului, deosebit de puternică la el, totdeauna armonioasă dar nu întotdeauna și veridică, el îi adaugă o unduioasă tratare a contururilor și planurilor care se leagă într-o vie ritmică.

Aceasta se vădește deopotrivă în portretele, peisajele și naturile moarte, unde expresia umană, frumusețile unor locuri sau îmbinările poetice ale unor obiecte capătă relief tocmai datorită picturalității și unei oarecari tratări decorative, tratare pe care Crăciun știe că marii maeștri — de la pictorul Rubens la sculpturalul Michel Angelo și la unii pictori contemporani care accentuiază prin linie și ritm decorativul —nu au disprețuit-o niciodată în compozițiile lor. Uneori, însă, tînărul pictor risca — mai ales în primele lucrări — să simplifice prea mult expresiile schematizîndu-le, precum alteori coloritul său devenea convențional.

Experiența ultimilor ani și șederea recentă la Tulcea l-au hotărît pe tînărul pictor, după propriile sale mărturisiri, să renunțe la unele îmbinări de tonuri cam arbitrare, aduse mai mult ca să vibreze, precum și la unele tratări cam manieriste ale figurilor, tocmai pentru a se apropia și mai temeinic de adevărul expresiei umane și de bogăția autentică a reflexelor din natură, la care mereu a năzuit. Pe măsură ce a încercat cu sinceritate și îndrăzneală diferite procedee, artistul și-a dat seama de piedicile și complicațiile ce și le-a pus singur în cale, și fără a părăsi drumul, bine ales, se pare că în viitor îl va străbate cu mai multă siguranță încă și cu logica dictată de nesecata bogăție a realității.

Ion Brad

Solilocviu elementar în satul de baștină

Ajutați-mă să vorbesc, line coline,
La care zilnic soarele revine,
Dealuri furate din lună, de-argilă, de aur
Cu vii razachii, cu nuci și bucate pe orice coclaur.
N-am ascultat destul iarba și colilia de-argint,
Pîraiele gureșe care niciodată nu mint,
Cucuruzul, ce ține locul brazilor, ascuțindu-și săbiile,
Privighetoarea sublimă și chivuțele, vrăbiile.
N-am ascultat destul foșnetul stelelor, în drumul slavei,
Nici clipocirea stinsă, sub sălcii, a Tîrnavei,
Nici plopul care-nalță un obelisc în lună
Din fața casei noastre cercată de furtună,
Nici cum în dud se ceartă un graur cu cintezul,
Nici greierii ce taie tăcerea cu firezul.
N-am ascultat destul, la focul astrelor, poveștile mamei,
Nici nucul care poartă în frunze focu-aramei,
Străvechiul vin, ori mustul care fierbe,
Bătaia ploii aspre iradiind în ierbe,
Nici glasul tău, salcîme, ce plîngi și fruntea-ți sameni,
Dar mai presus de toate, cuvîntul vostru, oameni!
De pildă, plopul spune: Să fii înalt și drept!
Străvechiul nuc adaugă: Să iei furtuna-n piept!
Lumină dă — îți zice o stea — în noaptea blîndă,
Sublim, privighetoarea, te-ațîță veșnic: cîntă!
Dar sufletul mulțimii, trecut prin toate acestea,
Ce-ți va șopti, peniță, cînd vrei să-i scrii povestea?
Te-apleacă, la aminte și ascultă-i ani întregi,
Da-n marea călimării, să vezi, să nu-l îneci!

Cîntec pentru culesul viilor

Strugurii, ca mugurii,
Azi plesnesc de sănătate,
Frunzele, ascunsele,
Plîng de dragul lor uscate.

Boabele ca babele
Se sfădesc în gura mare
Cari să intre înainte
Să se-închine la ulcioare.

Și ciorchinii foarte plinii
Se îndeamnă, și se cheamă:
Fraților, bogaților
Teascul ne așteaptă-n cramă.

Scumpă vie, razachie,
Ți-am trudit o vară-ntreagă,
Dă-ne harul și cotnarul
Să-ți cîntăm o toamnă, dragă.

Pîn-la vară, iar și iară,
Să ne amintim de tine,
Cînd pahare-mbietoare
Vom ciocni de soare pline.

Iar la toamnă, se îndeamnă
Alte cîntece să-ți poarte
Slava-n lume, rîsu-n spume,
Bucurie fără moarte!

Gh. D. Vasile

Bucuria ciocîrliei

Decît pădurea-i verde: ca o subțire buză
se arcuiește stinsă în vînăt orizont,
se scutură din pîntec de spice, grîul blond,
și-ntreagă valea tace, pîndind încet, lehuză.

Îngînă depărtarea, tăiată-n dealul bont,
o melodie largă, de grîie și confuză,
și parcă-ndestulată acum și ea, refuză
să-nghită atîtea valuri din grîul vagabond.

Semănătorul rîde. E vremea cînd, tăcut,
în inimă-și desface o floare bucuria
că a lucrat pămîntul întins și n-a zăcut.

Și peste holda coaptă în toată bogăția
țîșnește pe spirale din cuib de flori și lut
și beată suie-n slavă și cîntă ciocîrlia.

Pavel Aioanei: „ADOLESCENȚA"

Mica CRONICĂ Literară

În cercetarea deajuns de atentă întreprinsă la noi în ultima vreme asupra producției nuvelistice a tinerei generații, nu prea am văzut pomenit numele lui Pavel Aioanei.

La o severă analiză făcută cu gravitatea necesară și cu exigențele cuvenite unei astfel de îndeletniciri, nuvela lui Pavel Aioanei „Adolescență" nu rezistă, fiind contaminată de păcatul greu de iertat al facilității. Place însă aerul degajat, solemnitatea ușor naivă a relatării, dincolo de care se relevă o inteligență ștrengărească, deocamdată mai mult ascuțită și foarte rapidă, decît adîncă. Eroii lui Pavel Aioanei abia au ieșit din copilărie, dar mediul studențesc, cu înalte preocupări intelectuale, îi obligă la o atitudine rezervată, ponderată, specifică persoanelor cu însemnătate. Scriitorul însuși nu e cu totul străin de această atitudine și îl surprindem vorbind de sus, pe un ton grav, despre tinerii de o seamă cu el. Adesea însă masca se ridică, lăsînd să se vadă o figură juvenilă. Atunci, cu o mare prezență de spirit, scriitorul clipește ironic. Ne întreabă dacă i-am surprins jocul și dacă a jucat bine. Dacă răspundem afirmativ se preface a fi foarte vesel și mulțumit, asigurîndu-ne fără tulburare că jocul acesta a fost și în intenția lui. Într-adevăr, întîia pagină a nuvelei pare redactată de un bătrîn lingvist preocupat de semantică și etimologie. Bătrînului lingvist i-a venit, nu se știe de unde și cum, ideea de a face literatură. Cu toate acestea e incapabil să iasă din preocupările sale. Uitînd că face literatură ne ține un curs cu privire la evoluția cuvîntului *balic*, informîndu-ne doct că vine din turcește; pescarii turci au botezat astfel un pește de dimensiuni foarte reduse. *„Mult mai tîrziu* — sîntem instruiți mai departe — *cînd cavalerii unguri porniră în cruciade sau poate cînd unele ținuturi ale Ungariei fură prefăcute după toate regulile otomane, în pașalîc turcesc, numele peștișorului a intrat în patrimoniul limbii maghiare cu ușoare modificări*". Cuvîntul desemna acum pe oamenii *„fără strălucire, fără însemnătate*". Foarte interesant! Dar în clipa cînd căpătasem încredințarea că semantica e o disciplină importantă care merită toată atenția, sîntem aduși la realitate. Apare autorul — cu altă figură decît ne-am fi așteptat — curios să știe dacă lucrurile spuse de el ne-au interesat. Cuvîntul turcesc după o evoluție atît de aventuroasă a pătruns la universitate într-o accepție derizorie. La universitate, *balici* sînt studenții din anul întîi. Sau, cum ne explică autorul, vesel că ne-a tras pe sfoară: *„ceva infim de mărunt și de neînsemnat pe plan universitar*". De aici încolo tînărul autor se află pe teren propriu. Face observații sclipitoare dezvăluind, nu fără ironie, mecanismul psihologic al studenților din primul an. Ne sfătuiește să nu luăm în serios masca solemnă a *balicilor*. Fiindcă fac eforturi zadarnice de a-și ascunde sfiiciunea în impertinență, tinerii aceștia sînt *„caraghioși*". La ora de curs apare asistentul, la fel de tulburat ca studenții din bănci, fiindcă abia a absolvit facultatea și se află întîia oară la catedră. Proaspeții studenți sînt emoționați de noile lor preocupări. Scriitorul e și de data aceasta nemilos de ironic, nu cruță nimic, îndemnîndu-ne mereu să nu ne lăsăm înșelați de aparențe. În realitate studenții sînt speriați de *„sobrietatea studiată a asistentului*". Ard de nerăbdare, nu pot sta o clipă locului. La rîndul său, asistentul Dima e puțin cuprins de panică, bănuind că *„toți se mișcă anume pentru a face băncile să scîrție*".

Aerul de superioritate ostentativă pe care tînărul autor și-l îngăduie, nu ne împiedică totuși să ne dăm seama de reala sa capacitate de observație a mediului și a oamenilor. După o scenă atît de tulburătoare sîntem avertizați, neașteptat de repede, de schimbarea care a intervenit între timp. Trei săptămîni după deschiderea cursurilor, după atîta emoție, sfiiciune și gravitate, peisajul e radical transformat. Sau cum spune autorul, stăpînindu-se cu sobrietate să nu izbucnească în rîs: *„Balicii se emancipaseră. Se familiarizaseră cu universitatea*". Iată o bruscă alternare de situații de un comic izbutit, secondat, se înțelege, de multă simpatie și de o atitudine plină de căldură. Prima scenă la începutul anului:

„— *Dumneavoastră, unde-ați terminat liceul?*

— *Eu, personal? La Sibiu. Dar dumneavoastră?*

— *La Făgăraș. Cred că ținuturile noastre... natale, ca să mă exprim așa, sînt apropiate. Asta poate ne-ar predispune unei legături colegiale mai durabile. Nu sînteți de aceeași părere?*"

A doua scenă, cu aceiași interlocutori, cîteva zile mai tîrziu, cînd *balicii* deja se emancipaseră:

„— *Mă, ăla din Sibiu! Zvîrle-mi radiera!*

— *Pe ce chestie?*

— *Mi-am picat cartela de masă cu cerneală. Să nu mi-o anuleze cumva*".

Deocamdată acestea sînt limitele puterii de observație. Reconstituirea mediului studențesc e, trebuie să recunoaștem, admirabilă și anunță, în perspectivă, un talent care iese din mediocritate.

Firește nu e puțin, e chiar foarte mult: însă întreprinderea la care autorul se angajează mai departe cere calități în plus și anume calitățile maturității. Or, „Adolescența" nu e nici pe departe un produs al maturității și nici n-ar fi putut să fie. E adevărat că autorul nuvelei nici nu și-a făcut prea mari iluzii în privința aceasta. Fără ironie, aș zice că a intenționat să ilustreze în descrieri și dialoguri o intrigă puerilă. Veșnica poveste a studentului bun dar îngîmfat și care e adus în cele din urmă pe calea cea bună de o fată anostă, îndrăgostită de el. Mircea Antoniu, student în anul III, foarte bun la învățătură, compune o schiță satirică țintind să dezvăluie adevăratul caracter al lui Viorel Șerbu, coleg al său, membru în comitetul U.T.M. Acesta era fiu de crîșmar; ascunzîndu-și origina, Șerbu face demagogie prin ședințe urmărind să parvie după terminarea facultății la o bună situație socială. Speriat de o posibilă demascare, îl atrage pe Mircea sub influența sa, lingușindu-l cu mijloace ieftine, elogiindu-i măiestria. Mircea se lasă indus în eroare, din student bun ajunge student leneș și se prezintă nepregătit la examene. Cu timpul, sub influența fetei pe care o iubește și a unui asistent serios, își dă seama că a greșit și se îndreaptă. Studentul rău e demascat, toată lumea îl părăsește. Prietena lui îi scrie: *„Te urăsc și nu mai vreau să stăm de vorbă niciodată*". Drama lui Mircea se termină cu bine. Îi declară fetei anoste că s-a reîntors la viață și că o iubește mai mult. Atunci *„ridicîndu-se pe vîrfuri, fata îl sărută*". Intriga relatată în grabă, cu intenția vădită de a ajunge mai repede la fericitul deznodămînt.

Ceea ce este explicabil la un debutant, ar deveni un păcat greu în anii maturității. Deocamdată sîntem mulțumiți să semnalăm existența unui talent bine înzestrat de natură, capabil de perfecționare. În momentul de față, lui Pavel Aioanei i se recomandă să mediteze la rostul literaturii.

LUCIAN RAICU

DOCUMENTARE LA DOMICILIU?

Nu e necesar să fii specialist în domeniul plasticii ca să observi — răsfoind paginile umoristice ale ziarelor și revistele de specialitate — că de multe ori prea se aseamănă între ele caricaturile care apar, că prea des și cu prea mare ușurință circulă ideile dintr-o caricatură într-alta. Această constatare nu te poate duce decît la concluzia că rutina și-a cam făcut loc cu coatele în caricatură, că există o oarecare primejdie de șablonism. Cîteva exemple luate absolut la întîmplare vor fi poate edificatoare:

Naționalizarea Canalului de Suez a fost un eveniment cu răsunet internațional, care desigur și-a găsit reflectarea și în caricatură. Intre caricaturile apărute se numără și cea a lui A. Poch (în trei momente). În primul moment este înfățișat un capitalist pescuind bancnote din apa Canalului de Suez. Lîngă el un stîlp indicator cu următoarea inscripție: „Rezervat Compania Canalului de Suez". Al doilea moment îl reprezintă pe același, bucuros că „pescuiește" sume însemnate. Al treilea moment aduce în prim plan un egiptean care în locul vechii tăblițe a prins una nouă: „Naționalizat". Capitalistul fuge, iar banii au rămas pe loc.

Toate bune, dar cu șapte zile înainte, în „l'Humanité dimanche" din 5 august a apărut, în prima pagină, o caricatură cu absolut același subiect, într-un singur moment. Un capitalist pescuiește bani din canal (chipul lui este perfect asemănător cu cel din caricatura lui A. Poch), dar încremenește văzîndu-l pe Nasser înfingînd alături de el un stîlp indicator cu tăblița: „Pescuitul oprit". Asemănarea este nu numai evidentă, dar și condamnabilă!

Același lucru s-a întîmplat și cu o caricatură apărută în aprilie în revista germană „Eulenspiegel", sub semnătura lui Karl Schrader: un rinocer uriaș este stăruitor îndemnat de către dresorul de circ să treacă printr-un cerc mult prea mic pentru el, pe considerentul că „fiecare trebuie să se califice". Nu trece decît o lună și în numărul din 31 mai „Urzica" publică o caricatură a aceluiași Poch, reprezentînd un elefant uriaș îndemnat de dresor să treacă printr-un cerc extrem de mic pentru volumul său, textul fiind de astă dată schimbat astfel: „Încăpățînat elefant, nici măcar nu vrea să încerce!..."

Ne supără aceste bizare — să le zicem — coincidențe la A. Poch, cu atît mai mult cu cît el este cunoscut ca un tînăr caricaturist de talent. Nu rămînem indiferenți nici cînd, în urma unei caricaturi semnate Nic. Nicolaescu („Urzica" din 20 ianuarie), care înfățișează un birocrat dintr-un raion, înaintînd ca vai de el pe un drum desfundat, apare tot în Urzica (31 august) o caricatură a lui V. Crivăț înfățișînd în loc de un om, doi oameni străbătînd un drum desfundat. Și într-o caricatură și într-alta se zărește în fund o mașină împotmolită, un indicator de kilometri, iar în amîndouă este vorba despre aceiași „gospodari" ai raionului, porniți pe teren.

N-a mai găsit oare un atît de inventiv caricaturist ca A. Rik altă idee pentru ilustrarea servilismului în afară de aceea în care servilul, pe ploaie, se lasă udat, dar are grijă să țină umbrela pe deasupra capului șefului, umblînd încovoiat înapoia lui (vezi „Urzica" din 31 iulie)? Nu de alta, dar absolut aceeași idee a mai avut-o și I. Davidescu, publicînd-o în „Steagul Roșu" din 21 aprilie. Sau H. Leru n-a mai găsit altă idee de caricatură decît mult răsuflata glumă apărută sub semnătura lui în „Informația Bucureștiului" din 5 iulie, în care un copil roagă un trecător să-l ajute să sune la ușă, pentru ca apoi s-o ia la fugă? Exemplele s-ar putea înmulți, ca să nu mai vorbim de șabloanele care plictisesc cititorul, cum e de pildă cel al urmelor de talpă aplicate invariabil, sub diferite titluri, pe fundul pantalonilor colonialiștilor. Tinerii cititori sînt dornici să rîdă cu poftă, însă nu pot face haz în fața unor glume vechi, răsuflate sau în fața uneia și aceleiași poante apărută în mai multe ediții, sub alte semnături. E de înțeles că o idee dintr-o caricatură oarecare poate da naștere, în mintea unui caricaturist, altei idei. Lucrul e valabil în măsura în care e vorba de îmbogățirea ideii, de abordarea ei dintr-un alt unghi, personal, al caricaturistului. Cum în exemplele mai sus arătate nu e vorba nici pe departe de o asemenea situație, ci dimpotrivă de un procedeu primejdios care tinde să se răspîndească, ar fi de dorit ca Uniunea artiștilor plastici să ia în discuție această problemă pe baza unei temeinice documentări. Concluziile vor fi desigur nu numai interesante, dar și de natură să dea un nou impuls caricaturii noastre, care se apropie încă, destul de timid, de aspectele esențiale și multiple ale vieții noastre de toate zilele.

MIHAIL STOIAN

EPIGRAMĂ

Răspuns la parodia „Toate le amestec... și merg!" apărută în „Romînia liberă" din 23 septembrie a.c.

Ce-i drept e drept — sînt Doina Sălăjan,
Arar mă urc în nori și printre stele.
Dar și atunci — să scap de poezele
Scrise de-atîția Filip Stelian.

Revista revistelor

„LUMINIȚA" — 1956

E greu să emiți păreri categorice — fie chiar fără pretenția de analiză — asupra lucrărilor destinate copiilor, cînd ai depășit de mult vîrsta lor și, deci, nu te mai poți identifica cu micii cititori, nu poți reacționa la lectură asemeni lor. Cred, de aceea, că orice observații cu privire la acest gen de lucrări, dacă nu aparțin unui specialist, riscă să fie oarecum unilaterale, să le judece mai mult din punctul de vedere al cerințelor educative, ignorînd uneori gustul principalului interesat — micul cititor. Sub acest semn este posibil să stea și aprecierile de mai jos asupra revistei „Luminița".

Fără îndoială, copiilor le plac versurile și e pozitiv că ele se publică în revistă în volum foarte mare. Dar mi se pare că pentru a îndreptăți spațiul atît de larg acordat de revistă ar trebui ca fiecare din poeziile publicate să aibă un profil distinct, să fie deosebit de plastică, de expresiv realizată, pentru ca să se întipărească în memoria micilor cititori. Lungimile, generalitățile, lipsa de umor sau simplificările detestate de cititorul adult e firesc să plictisească și pe copii sau — în orice caz — să le denatureze gustul. Ce le aduce, de pildă, această imagine din viața de la țară („Joiana" de V. Anițescu — nr. 7): *„Sur-sur! Susură-n șiștar / Spumă de mărgăritar / Ugerul din lătură (?!) / Vițelușu-l sătură*". Versurile pentru cei mici își au, firește, specificul lor, dar aceasta nu înseamnă nicidecum că pot fi primitive!

Multe din poeziile publicate în „Luminița" vădesc tendința îmbucurătoare de a ataca teme actuale, de a le vorbi copiilor despre noile realități din țara noastră. În această privință se remarcă prin perseverență mai ales Mihai Negulescu. Păcat, însă, că de cele mai multe ori nu găsește amănuntul atrăgător, imaginea care să cucerească atenția micului cititor, să-i transmită, fără didacticism, idei însemnate. Iată cît de retoric se încheie scurta poezie despre întîlnirea cu un pui de moț care se îndreaptă spre școala cea nouă („În cale", nr. 7)

„Adună vise... Albele zăpezi
Nu vor usca-nflorita lor
grădină.

Da, bună ziua, prietene... și
vezi,
În munții voștri tu să porți
lumină".

Sau realizarea discutabilă din „Album cu vechi prieteni" (nr. 3). Ideea pozitivă — prezentarea foștilor tovarăși din copilărie ajunși azi fruntași în muncă — își pierde eficacitatea datorită monotoniei și caracterului declarativ al acestor portrete care nu dau o imagine artistică despre munca oamenilor respectivi, ci versifică doar noțiuni elementare, uneori simplist (*„Coborînd în șut, ei cîntă / Și, glumind, se țin de mînă / Iar unealta o implîntă / Drept în roca cea bătrînă*", sau *„Duce grîu, unelte-aduce / Iar încarcă, iar la drum..."* sau *„Cățărat pe-nalte schele / Înfrățește grinzi de fier" etc.*).

Ar fi cu neputință să citez toate poeziile publicate în număr atît de mare în „Luminița" (printre ele se află multe scrise cu talent — să amintesc exuberantele versuri ale Doinei Sălăjan) Mă voi opri însă la cele ale Ninei Cassian, care mi se par bine venite și „în tonul" unei reviste pentru copii — publicație de unde umorul n-ar trebui să lipsească niciodată. E drept că „Eu și tata", (nr. 6) de pildă, se adresează celor mai mărunței dintre cititori și e deci la nivelul înțelegerii lor, prezentînd poate mai puțin interes pentru abonații mai „vîrstnici" ai „Luminiței". Dar cît e de vioaie ironia și cît de autentic micul ștrengar răsfățat care, hotărît să nu-l lase cu nici un preț pe tăticu să-și vadă de lectura lui, își pune în joc toată fantezia, născocind cîntece absurde, făcînd un zgomot infernal cu toba și exclamînd în cele din urmă cu prefăcută candoare: *„Zău că nu mă supără de loc / Cînd citește tata lîngă sobă, / Atunci, el, de ce se face foc / Cînd lovesc și eu nițel în tobă?!"*

E firesc ca multe din povestirile și poveștile apărute în revistă să fie închinate vieții copiilor, combaterii unor defecte ca lenea, neglijența, capriciile etc. De obicei, asemenea istorioare cum sînt, de pildă, cele ale Sidoniei Drăgușanu, ale Tamarei Pînzaru etc. sînt hazlii și, desigur, eficace. Unele, însă, păcătuiesc printr-o acțiune destul de săracă, neinteresantă, prin lungimi care obosesc desigur pe copiii cărora le sînt destinate (mai ales pe cei mai mici dintre cititori). Lucrul acesta i se poate reproșa și lui O. Pancu-Iași pentru „Poveste de necrezut despre un tată, un băiat și un deget" (nr. 4). Autorul, înzestrat cu multă fantezie, cum o dovedesc alte istorioare ale sale, n-a găsit aici alt mijloc mai bun pentru a convinge copiii că nu e bine să țină degetele în nas sau în gură, să le vîre în borcanul cu dulceață etc., decît să inventeze un congres al degetelor nemulțumite de stăpînii lor. Povestea care istorisește cum l-a cunoscut tatăl pe unul din aceste degete și ce a auzit la respectivul congres e împînzită din belșug cu „digresiuni" și ocupă șase pagini. Aș vrea să aduc o obiecție și poveștii fantastice în versuri a lui I. Hobana „Petrică și ceasul vrăjit" (nr. 12/1955, 1, 2/1956). Aci lipsește de asemenea o acțiune antrenantă (leneșul Petrică ajunge în împărăția lui Crai Ornic, unde asistă la o „repetiție" a festei pe care i-o va juca ceasul său deșteptător pentru a-l dezvăța de lenevie, lucru care îl face să se îndrepte rapid). De ce era nevoie ca relatarea pățaniei lui Petrică să fie atît de prolixă încît să se întindă în trei numere ale revistei?

Dacă e bine, după cum spuneam, că în „Luminița" se acordă atenție vieții de fiecare zi a micilor cititori, problemelor specifice vîrstei lor, e însă păcat că dintre bucățile în proză, prea puține — și nu destul de realizate artistic — le deschid orizonturi spre viața socială, spre fenomene mai complexe (care trebuie prezentate, bineînțeles pe măsura înțelegerii lor) alegînd, de altfel, aproape exclusiv momente din trecut.

Mai curînd se vădește încercarea de a familiariza copiii cu problemele sociale (desigur prin intermediul fantasticului) în basmele lui Vl. Colin, M. Stoian etc. Uneori însă, se exagerează în această privință ca, de pildă, în „Vulpoiul croitor" (nr. 2) al lui M. Stoian. Aci vulpea devine un veritabil patron capitalist, care exploatează munca a vreo zece animale aflate în slujba sa. O asemenea „actualizare" a basmelor este, evident, deplasată.

Aș vrea să mă mai refer la o categorie de materiale — să le spunem instructive, publicate în „Luminița". „Sitarul — pasăre deosebită" (nr. 7) de E. Jianu, de exemplu, fără a fi o povestire propriu zis, este interesantă.

Cred că nu s-ar putea spune același lucru, din păcate, despre „Ce mi-a povestit petrolul" (nr. 4) care comunică generalități de genul *„Puterea benzinei mele este cea care mînă avioanele, motoarele, automobilele"* sau *„Cauciucul sintetic se fabrică din petrol"*. Toate acestea, înviorate neîndemînatic, cu ajutorul unui soi de autobiografie pe care și-o face petrolul, în timp ce diferite obiecte desenate și colorate destul de primitiv dănțuiesc strigînd în cor: *„Și noi sîntem din petrol"*.

Tot scopuri instructive urmărește probabil și istorioara rimată (parodiind pe alocuri versurile istorice ale lui Bolintineanu, ceea ce produce o impresie cam ciudată) „Alarmă în subterană" (nr. 3) a lui E. Jurist. După peripețiile *„palpitante"* ale familiei Cartof, atacată și jefuită de hoții-buruieni, micii cititori încearcă, cred, o anumită dezamăgire cînd povestea se sfîrșește brusc prin apariția miraculoasă a unei sape care *„între buruieni a făcut prăpăd"*.

Ar mai fi de remarcat progresul în domeniul ilustrațiilor, dar aceasta cu un alt prilej.

În sfîrșit, o ultimă observație. Am vorbit despre poezii și povestiri sau basme, în proză ori versificate. Deci, genurile (la care se adaugă totuși istorioarele fără cuvinte și două-trei alte forme) nu-s prea variate. Una din puținele excepții — sceneta — e reprezentată prin „Lecțiile", de Ștefan Tita, un dialog pe două pagini — nesemnificativ și lipsit de umor — între un băiat care nu-și face lecțiile și alți trei care, după ce i-au scris cu bunăvoință exercițiile, le rup pentru a-l obliga să lucreze singur. E bine să apară lucrări din cît mai multe genuri fără, însă, ca exigența redactorilor revistei să admită concesii în ce privește calitatea.

FELICIA DAN

STATUTUL-MODEL AL COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE

I. Scopuri și sarcini

Art. 1. — Pentru mărirea continuă a producției agricole, care ne asigură îmbunătățirea nivelului de trai, material și cultural, noi, țăranii muncitori, din satul. . . „ comuna . . . . „ raionul . . . . „ regiunea . . . . ., din R.P.R., ne unim de bună voie în cooperativa agricolă de producție — cu rentă — cu denumirea de . . . .".

Ne organizăm în cooperativa agricolă de producție cu scopul de a înlătura orice exploatare și toate neajunsurile gospodăriei individuale fărîmițate, făcîndu-ne nouă și familiilor noastre o viață îndestulată, prin lucrarea în comun a pămîntului comasat, folosind tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T. și inventarul agricol și animalele aduse de noi în cooperativă, pe baza creării și dezvoltării avutului obștesc, asigurînd astfel pentru noi și familiile noastre o viață îmbelșugată.

Art. 2. — Membrii cooperativei agricole de producție se obligă:

— să aplice pe terenurile cooperativei regulile agrotehnice înaintate, să facă lucrări de îmbunătățire a solului (îndiguiri, desecări, irigații etc.), să asigure o bună îngrijire și hrănire a animalelor;

— să îngrijească tractoarele și mașinile puse la dispoziție de către stat prin S.M.T., să folosească cît mai bine animalele de muncă, mașinile și uneltele cooperativei;

— să dezvolte proprietatea obștească prin: sporirea efectivelor de animale și păsări, a inventarului agricol, ridicarea de construcții, plantarea de vii și livezi, organizarea de ateliere pentru repararea inventarului agricol etc;

— să muncească organizat, pe bază de plan de producție și să împartă între ei veniturile atît după munca depusă, cît și după pămîntul adus în cooperativă;

— să îndeplinească toate obligațiile față de statul democrat-popular;

— să respecte toate prevederile statutului — lege de bază — după care se conduce în toată activitatea ei cooperativa agricolă de producție.

II. Despre pămînt și celelalte mijloace de producție

Art. 3. — Cooperativa agricolă de producție se organizează pe baza pămîntului, proprietate particulară a membrilor ei, adus în cooperativă pentru folosința în comun.

Membrii cooperativei agricole de producție aduc la intrarea în cooperativă întreaga suprafață de teren pe care o posedă ei și membrii familiilor lor, precum și tot pămîntul pe care aceștia îl vor obține după intrarea lor în cooperativă, prin moștenire, donație sau pe altă cale, în afară de terenul ocupat de casă, construcții gospodărești și curte, precum și o suprafață de 20—30 ari teren ce îi rămîne ca lot personal.

Suprafețele de pămînt aduse în cooperativa agricolă de producție se măsoară și se evaluează după calitate și categorii de folosință, înscriindu-se în conturile personale ale membrilor cooperatori.

Pămîntul adus în cooperativă se comasează în unul sau mai multe trupuri pe care se organizează o rotație a culturilor în așa fel ca să se obțină o producție cît mai mare.

Art. 4. — Pămîntul adus de membri în cooperativa agricolă de producție rămîne mai departe proprietate individuală a membrilor cooperatori. Membrii cooperatori au dreptul să doneze sau să lase moștenire prin testament pămîntul lor altor membri, precum și cooperativei. De asemenea, ei au dreptul să lase pămîntul moștenire și unor persoane din afara cooperativei; în cazul cînd moștenitorul este membru al cooperativei, pămîntul se va trece pe numele lui, acordîndu-i-se toate drepturile prevăzute în prezentul statut pentru membrii proprietari de terenuri. În cazul cînd moștenitorul nu este membru al cooperativei, el are dreptul ca la sfîrșitul anului agricol să primească o suprafață egală cu a pămîntului moștenit din terenuri necomasate ale cooperativei, iar dacă nu există asemenea terenuri, să-l primească la marginea perimetrului cooperativei. În cazul cînd moștenitorul nu este membru al cooperativei poate cere adunării generale să-l primească ca membru și de asemenea el poate să renunțe la terenul moștenit, în favoarea cooperativei agricole de producție.

Art. 5. — La intrarea în cooperativa agricolă de producție, membrii vor aduce în patrimoniul cooperativei inventarul viu și mort pe care-l posedă (animale de muncă și de producție, mașini și unelte agricole, care și căruțe, inventarul atelierelor de fierărie, rotărie, tîmplărie etc.); sămînța necesară însămînțării terenului în raport cu suprafața adusă în cooperativă și furajele necesare hrănirii, pînă la noua recoltă, a animalelor cu care au intrat în cooperativă.

Cooperatorii care în momentul intrării în cooperativă nu dispun de aceste semințe și furaje sînt obligați a le restitui cooperativei în cel mult un an.

Art. 6. — Adunarea generală stabilește o contribuție obligatorie în mărime de 300—1.000 lei pentru fiecare ha. de pămînt adus în cooperativă, avînd în vedere valoarea mijlocie a inventarului viu și mort ce revine la un ha. de pămînt din satul respectiv.

Inventarul viu și mort adus în cooperativă de cooperatori și membrii familiilor lor se evaluează de către o comisie de 5—7 membri cooperatori, aleasă de adunarea generală și 2 delegați din partea sfatului popular raional. Evaluarea se va face în prezența cooperatorului căruia i se evaluează bunurile aduse în cooperativă. Această comisie va stabili de asemenea calitatea pămîntului și echivalența în ha. teren arabil a suprafețelor plantate cu vii și pomi fructiferi, precum și a terenurilor amenajate pentru culturi irigate.

Procesele verbale de inventariere și evaluare se supun spre aprobare adunării generale a cooperativei agricole de producție.

Din valoarea inventarului viu și mort adus de cooperatori se scade contribuția obligatorie pentru fiecare ha. de pămînt adus în cooperativă, iar diferența în plus se achită de către cooperativă cooperatorului în termen de cel mult 6 ani.

În cazul cînd valoarea inventarului viu și mort nu acoperă contribuția obligatorie stabilită pentru suprafața cu care a intrat în cooperativă, cooperatorul va achita diferența în bani sau în natură în termen de la 3—5 ani.

Valoarea contribuției obligatorii la ha. se consideră parte socială.

Art. 7. — Fiecărui membru cooperator cu familia sa îi rămîne 20—30 ari de teren pentru grădină sau livadă, în afară de terenul ocupat de casă, construcțiile gospodărești și curte.

De asemenea are dreptul să-și rețină și să aibă în proprietate personală:

a) casa de locuit;

b) construcțiile gospodărești necesare pentru adăpostirea animalelor și a produselor aflate în proprietate personală;

c) inventarul agricol mărunt, necesar pentru lucrarea lotului personal;

d) o vacă sau bivoliță, 2 capete tineret bovin pînă la doi ani, o scroafă cu purcei, 3 porci, 10 oi și capre împreună, 20 stupi, un număr nelimitat de păsări și iepuri de casă.

În raioanele sau comunele în care creșterea animalelor este ocupația principală a gospodăriilor, adunarea generală poate hotărî ca în proprietatea personală a cooperatorilor să rămînă pînă la 2 vaci sau bivolițe și 4 capete tineret bovin, pînă la 20 oi și capre luate la un loc, o scroafă cu purcei, pînă la 3 porci, 20 stupi, un număr nelimitat de păsări și iepuri de casă.

Raioanele și comunele de mai sus se vor stabili de către comitetele executive ale sfaturilor populare regionale.

Noilor căsătoriți și cooperatorilor care la intrare în cooperativă nu au avut pămînt li se acordă, cu drept de folosință, teren pentru casă de locuit și construcții gospodărești, precum și teren pentru grădină sau livadă în limitele prevăzute de statut.

III. Despre membri

Art. 8. — Primirea membrilor în cooperativa agricolă de producție se face de către adunarea generală pe bază de cerere scrisă.

Pot deveni membri ai cooperativei țărani și alți oameni ai muncii care nu exploatează munca străină și care vor participa la munca în cooperativă, indiferent de sex, naționalitate, dacă sînt sau nu proprietari de pămînt și care au împlinit vîrsta de 18 ani.

Cererea de intrare în cooperativă va cuprinde: numele și pronumele domiciliul cooperatorului și al membrilor familiei, averea ce o posedă el și membrii familiei, adeziunea liber consimțită la prevederile prezentului statut. Cererea va fi semnată de toți membrii familiei care au împlinit vîrsta de 18 ani.

La intrarea în cooperativă, fiecare familie va depune o taxă de înscriere de 25 lei, care se varsă în fondul indivizibil al cooperativei.

Art. 9. — Fiecare membru al cooperativei are dreptul să ia parte la adunarea generală cu drept de vot; să aleagă și să fie ales în conducerea cooperativei; să se bucure de toate avantajele oferite de cooperativă și de cele acordate de stat; să dispună pe deplin de veniturile ce le obține în cooperativă. Foștii chiaburi nu vor avea dreptul să fie aleși în organele de conducere ale cooperativei în primii ani de la înscriere.

Comitetul de conducere poate da atelaje membrilor spre întrebuințare personală, contra plată în condițiile stabilite de adunarea generală, dar numai în măsura în care aceasta nu stînjenește muncile în cooperativă.

Art. 10. — Excluderea unui membru din cooperativa agricolă de producție poate fi hotărîtă numai de adunarea generală, în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor cooperativei, iar hotărîrea se ia cu majoritatea de voturi a celor prezenți. În procesul verbal al adunării se va menționa în mod obligatoriu cîți membri au fost prezenți la ședință și numărul celor care au votat pentru excludere.

Cel exclus are dreptul să facă contestație la comitetul executiv al sfatului popular raional. Acesta examinează contestația în prezența președintelui cooperativei și a celui în cauză în termen de 30 zile. În cazul cînd hotărîrea adunării generale nu se încadrează în prevederile statutului model, comitetul executiv al sfatului popular raional va trimite din nou hotărîrea de excludere împreună cu concluziile sale, spre a fi examinate de adunarea generală, pentru a se încadra în prevederile statutare.

Pînă la rezolvarea definitivă a contestației, cel exclus își păstrează toate drepturile.

Cel ieșit sau exclus din cooperativă va primi la sfîrșitul anului o suprafață de pămînt egală cu cea adusă în cooperativă, drepturile cuvenite după muncă și pămînt, precum și partea socială care se achită în bani sau în natură în decurs de 2 ani. Pămîntul se restituie din terenurile necomasate ale celor noi înscriși, iar în lipsa acestora, din terenurile cooperativei la marginea perimetrului.

IV. Organizarea și retribuirea muncii

Art. 11. — Cooperativa agricolă de producție își organizează întreaga activitate pe bază de plan aprobat de adunarea generală. Planul de producție se întocmește ținînd seama de condițiile specifice fiecărei cooperative în așa fel încît să asigure îndeplinirea obligațiilor față de stat și plata muncilor S.M.T., să-și constituie fondurile statutare și să aibă cantități cît mai mari de produse pentru valorificare, sporirea veniturilor ce se repartizează membrilor pe zile-muncă.

Pentru folosirea mașinilor și tractoarelor statului, cooperativa încheie contracte de lucrări cu S.M.T., ținînd seama de folosirea integrală a capacității de lucru a mijloacelor proprii ale cooperativei.

Art. 12. — Lucrările în cooperativă se execută în comun, prin munca personală a cooperatorilor.

Munca în cooperativă se organizează pe brigăzi, iar în cadrul acestora pe echipe; fiecărei brigăzi i se dau în primire parcele de pămînt din cîmpurile asolamentului, inventarul, animalele de muncă sau de producție și construcțiile gospodărești necesare. Repartizarea cooperatorilor pe brigăzi se face ținîndu-se seama de priceperea, experiența și forța fizică a fiecăruia.

Pentru anumite munci calificate, cooperativa poate angaja specialiști ca: agronomi, contabili, constructori, conducători de autovehicule etc.

Art. 13. — Toate lucrările în cooperativă se execută după sistemul de muncă în acord.

Comitetul de conducere, pe baza normelor recomandate de Ministerul Agriculturii, propune spre aprobarea adunării generale norme de lucru pentru toate muncile și prețuirea lor în zile-muncă.

Normele de lucru efectuate se prețuiesc în zile-muncă, după categoria de muncă în care se încadrează lucrarea respectivă. Aceste categorii sînt stabilite de Ministerul Agriculturii.

Brigadierul este obligat ca zilnic să țină evidența zilelor-muncă efectuate de fiecare membru, să le treacă în carnetele de muncă ale fiecăruia și să prezinte săptămînal contabilului situația zilelor-muncă ale membrilor din bigada sa. Comitetul de conducere afișează de două ori pe lună situația zilelor-muncă efectuate de fiecare membru al cooperativei.

Art. 14. — Fiecare membru capabil de muncă este obligat să efectueze în cursul anului un minim de 80—120 zile-muncă, repartizate pe campanii agricole.

Art. 15. — Pentru depășirea planului de producție și reducerea numărului de zile-muncă, față de cel stabilit pentru anumite lucrări, adunarea generală poate acorda brigăzilor, echipelor, membrilor (inclusiv brigadieri și șefi de echipă) o retribuție în plus în produse sau în bani, potrivit criteriilor recomandate de Ministerul Agriculturii.

Art. 16. — Pentru lipsa de grijă față de avutul obștesc, lucrări de proastă calitate, încălcarea disciplinei muncii și alte încălcări ale prevederilor statutului, comitetul de conducere aplică sancțiuni ca: avertisment, amenzi pînă la 5 zile-muncă, refacerea fără plată a lucrărilor prost executate, trecerea la o muncă de mai mică răspundere. În cazul cînd abaterile sînt grave, comitetul de conducere poate propune adunării generale excluderea din cooperativă a celor în cauză.

Art. 17. — Femeile gravide vor fi eliberate de la muncă o lună înainte și o lună după naștere, acordîndu-li-se pe acest interval de timp jumătate din cîștigul mediu realizat în ultimele 12 luni. În cazul că au o vechime mai mică de 1 an, cîștigul mediu pe timpul de cînd este membru în cooperativă.

V. Despre repartizarea veniturilor

Art. 18. — Toate veniturile în natură se repartizează după cum urmează:

a) se achită mai întîi obligațiile cooperativei față de stat (cote obligatorii, împrumuturi de semințe sau furaje, plata în natură a muncilor executate de S.M.T. și obligațiile contractuale);

b) se asigură cantitatea de semințe necesară pentru însămînțări și furajele pentru hrănirea animalelor cooperativei, pînă la noua recoltă, precum și o rezervă de semințe și furaje de 10—15 la sută față de necesarul pe un an;

c) din veniturile în natură și în bani se creează un fond de pînă la 2 la sută pentru ajutorarea cooperatorilor incapabili de muncă și care, din munca proprie și a membrilor familiilor lor, sau din veniturile ce le primesc după pămînt, nu-și pot asigura existența (bătrînii, invalizii, bolnavii, orfanii și familii ale ostașilor), precum și pentru întreținerea creșelor și grădinițelor de copii;

d) se reține 2—5 la sută pentru complectarea fondului indivizibil din care se execută construcții, plantații, se cumpără animale, inventar, se execută lucrări de irigație, desecări etc. și se achită împrumuturile pentru investiții;

e) se repartizează o parte din producție pentru vînzare în cantitățile stabilite de adunarea generală, ținînd seama de nevoile bănești ale cooperativei;

f) toate veniturile în natură rămase se împart între membri, în proporție de cel puțin 75 la sută după zilele-muncă efectuate și cel mult 25 la sută după suprafață, calitate și modul de folosință a pămîntului adus în cooperativă.

Art. 19. — Veniturile în bani ale cooperativei se repartizează astfel:

a) se achită obligațiile față de stat ca: impozite, taxe de asigurare, plata în bani pentru muncile S.M.T., împrumuturile bănești de producție;

b) se acoperă cheltuielile de producție ca: cumpărarea de îngrășăminte chimice, repararea uneltelor, combaterea dăunătorilor, tratamentul animalelor etc.;

c) se acoperă cheltuielile de administrație ale cooperativei, care nu vor putea fi mai mari de 2% din totalul veniturilor bănești;

d) se alocă o sumă de bani pentru nevoile social-culturale (școlarizarea cadrelor, crearea de creșe și grădinițe de copii, cluburi, biblioteci etc.);

e) se reține 3—5% pentru complectarea fondului indivizibil din care se execută construcții, plantații, se cumpără animale, inventar, se execută lucrări de irigații, desecări etc., se achită împrumuturile de investiții și se face plata inventarului viu și mort adus de cooperator peste contribuția obligatorie;

f) veniturile în bani rămase se împart între membri în proporție de cel puțin 75% după zilele-muncă efectuate și pînă la 25% după suprafață, calitatea și modul de folosință a terenului adus în cooperativă.

Art. 20. — În cantitățile de produse și sumele de bani ce se împart membrilor după pămînt nu se includ veniturile corespunzătoare suprafețelor de teren date în folosință cooperativei de către stat. Aceste venituri se împart numai pe baza zilelor-muncă.

Acei cooperatori care au dreptul la plata după pămînt pierd acest drept în cazul cînd nici unul din membrii capabili de muncă ai familiei lor nu a efectuat minimul de zile-muncă prevăzute în statut. Aceste venituri se trec în fondul indivizibil al cooperativei. Cooperatorii care, din cauză de boală și accidente și acei care sînt chemați în armată, nu au putut efectua minimul de zile-muncă, primesc veniturile pentru rentă integral.

Art. 21. — Cooperativa agricolă de producție își desfășoară întreaga activitate financiară pe baza bugetului de venituri și cheltuieli aprobat de adunarea generală.

Cooperativa își păstrează fondurile bănești în cont la bancă sau la C.E.C. Ridicarea sumelor se admite numai în urma dispozițiilor scrise ale comitetului de conducere care este reprezentat prin președinte și contabil.

Art. 22. — În timpul anului se acordă membrilor avansuri în natură și în bani, iar împărțirea definitivă a veniturilor se face la sfîrșitul anului.

În fiecare lună sau cel tîrziu trimestrial, comitetul de conducere repartizează cooperatorilor pe bază de zile-muncă un avans în bani în proporție de 50% din sumele cuvenite pentru munca depusă.

În timpul treieratului se acordă cooperatorilor avansuri în natură (cereale) în proporție de 15% din cantitatea de cereale predate statului. După achitarea integrală a obligațiilor către stat și complectarea fondurilor statutare se pot acorda avansuri în natură pînă la 50% din cantitatea cuvenită pentru zile-muncă.

VI. Conducerea cooperativei

Art. 23. — Organul suprem de conducere al cooperativei agricole de producție este adunarea generală a membrilor cooperatori.

Adunarea generală are următoarele atribuții:

a) aprobă statutul cooperativei agricole de producție;

b) stabilește contribuția obligatorie a membrilor la ha.;

c) alege, pe timp de 2 ani, președintele, comitetul de conducere compus din 5—11 membri, precum și comisia de revizie compusă din 3 membri și care vor fi confirmați de comitetul executiv al sfatului popular raional;

d) aprobă planul anual de producție, normele de lucru, bugetul de venituri și cheltuieli, contractele cu S.M.T., contractele de împrumut, de valorificări, asigurări și altele;

e) aprobă primirea de noi membri;

f) hotărăște excluderea unor membri din cooperativă;

g) stabilește funcțiile în aparatul de conducere și administrativ și retribuirea acestora;

h) aprobă repartizarea veniturilor în natură și bani;

i) aprobă în fiecare an cantitatea de produse și sumele bănești ce se repartizează cooperatorilor pe bază de zile-muncă după suprafață, calitatea și modul de folosință a terenului adus în cooperativă;

j) aprobă dările de seamă prezentate de comitetul de conducere și comisia de revizie;

k) aprobă regulamentul de ordine interioară al cooperativei agricole de producție;

l) rezolvă plîngerile făcute de membrii cooperatori cu privire la activitatea comitetului de conducere.

Adunarea generală a cooperativei se convoacă de cîte ori este nevoie, dar cel puțin o dată pe lună. Ea poate fi convocată de comitetul de conducere, la cererea comisiei de revizie, sau a cel puțin 25% din numărul total al membrilor.

Adunarea generală poate lua hotărîri valabile numai în prezența a 2/3 din totalul membrilor și cu majoritatea voturilor celor prezenți.

Art. 24. — Între două adunări generale activitatea cooperativei este condusă de comitetul de conducere — organ executiv al adunării generale, în fața căreia răspunde.

Comitetul de conducere are sarcina să organizeze și să răspundă de aplicarea întocmai a tuturor hotărîrilor adunării generale. Comitetul de conducere este obligat să prezinte lunar raport de activitate, iar trimestrial și la sfîrșitul anului o dare de seamă asupra întregii activități a cooperativei, în fața adunării generale.

Art. 25. — Președintele cooperativei agricole de producție are sarcina conducerii zilnice a activității cooperativei și exercită un control permanent asupra îndeplinirii hotărîrilor organelor de conducere ale cooperativei. În limitele atribuțiilor sale, președintele reprezintă cooperativa în fața organelor de stat, justiției, organizațiilor economice de stat și cooperatiste, precum și față de cetățenii particulari.

Din rîndurile membrilor săi, comitetul de conducere alege un vicepreședinte care, în lipsa președintelui, ține locul acestuia.

Art. 26. — Orice membru ales în organul de conducere al cooperativei agricole de producție poate fi schimbat de adunarea generală înainte de termenul pentru care a fost ales, dacă se dovedește a fi necorespunzător.

Art. 27. — Pentru conducerea brigăzilor și a fermelor zootehnice, comitetul de conducere numește brigadieri și șefi de fermă, pe timp de 2 ani, care sînt apoi confirmați de adunarea generală.

Art. 28. — Pentru ținerea evidenței gospodărești și financiare, precum și a zilelor-muncă efectuate de către membrii cooperativei, comitetul de conducere numește un contabil, care este confirmat de adunarea generală. Evidența contabilă se organizează după regulile stabilite de Ministerul Agriculturii. Toate actele justificative se semnează de către președinte și contabil.

Art. 29. — Comisia de revizie verifică întreaga activitate gospodărească și financiară a comitetului de conducere; verifică înregistrarea tuturor veniturilor în bani și în natură, respectarea regulilor de efectuare a cheltuielilor în bani și materiale; verifică cum se păstrează avutul obștesc, modul cum se achită cooperativa de obligațiile față de stat și plata muncilor S.M.T., cum se încasează datoriile față de cooperativă și dacă nu există înstrăinare a avutului obștesc și a sumelor de bani.

Comisia de revizie verifică în mod amănunțit toate decontările dintre cooperativă și cooperatori, aplicarea și respectarea normelor de lucru, ținerea corectă a evidenței zilelor-muncă și dacă se face la timp și în mod just repartizarea veniturilor cuvenite cooperatorilor.

Comisia de revizie face cîte o revizie generală o dată pe trimestru și revizii parțiale ori de cîte ori este nevoie. Ea întocmește de asemenea un referat asupra dării de seamă anuale a comitetului de conducere, pe care-l prezintă adunării generale. În activitatea sa, comisia de revizie se supune numai adunării generale a membrilor cooperativei.

Art. 30. — Statutul de față, după aprobarea lui în adunarea generală de constituire, se înregistrează la sfatul popular raional, după care cooperativa de producție agricolă se consideră legal constituită avînd personalitate juridică.

Tînăra faimă a bătrînei cetăți

(Urmare din pag. I-a)

te în vagoane, muncitorii au început să descarce, uneori și noaptea, tot felul de strunguri, freze, raboteze, ciocane pneumatice și cîte și mai cîte alte mașini.

Ca să-și poată cuprinde zestrea, uzina creștea văzînd cu ochii: s-au construit forja nouă, turnătoria, hala de montaj.

Odată cu uzina au crescut și oamenii care aveau să stăpînească noile mașini. În anii primului cincinal, peste 750 de tineri și tinere au fost calificați în diverse meserii, iar aproape 600 de muncitori și-au ridicat calificarea profesională.

S-au deschis și alte cursuri: de normatori, de controlori tehnici, de inițiere în contabilitate, etc.

Din ziua cînd a fost expediată prima sondeză K.A.M. 500, s-a scurs destul timp. Metalurgiștii tîrgovișteni au dobîndit experiență în muncă, s-au avîntat în executarea de noi comenzi. Lună de lună a sporit nu numai producția, ci și productivitatea muncii. S-au mărit și sortimentele intrate în lucru. Așa se face că la serviciul vînzări, unde se ține evidența beneficiarilor, au apărut rubrici noi.

Ce era înscris în dreptul acestora? Rînd pe rînd și-au găsit loc produsele care au început să fie executate în serie. Mai întîi și-au făcut apariția racordurile speciale, apoi în ordine geamblacurile, macaralele de 80 tone, sitele vibratorii, pompele de noroi, lanțurile rotary, mașinile T.L.3, instalate pe tractoare, turboburele.

Anul acesta, pe lîngă produsele menționate s-au confecționat vagoane cu linie îngustă și ateliere mobile cu dormitoare pentru S.M.T.-uri.

În graiul lor rece, cifrele demonstrează întotdeauna fapte de netăgăduit. Ce spun acestea despre uzina „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște?

În 1955 producția întreprinderii pe cap de muncitor a depășit de 3,3 ori nivelul atins în 1950. Dacă pentru 1950 luăm ca bază cifra 100, dinamica se prezintă astfel: 1951: 121,2; 1952: 205,9; 1953: 245,7; 1954: 229,9; 1955: 330,2.

Cum au fost posibile asemenea rezultate? Un număr de 256 strungari aplică metodele Bîkov și Bortkevici; frezorii, rabotorii, turnătorii folosesc în măsură crescîndă noile cuceriri ale tehnicii. În primul semestru al acestui an numărul propunerilor de inovații a crescut de 2,6 ori față de perioada corespunzătoare a anului precedent.

Muncitori înaintați, ca strungarul Vasile Georgescu, topitorul Gh. Frunză, frezorul Dumitru Petrescu, ajustorul Vasile Botiș și rabotorul Ion Ploscaru sînt mîndria întreprinderii. Ei au lăsat de mult în urmă granițele celui de al doilea cincinal.

Foarte cunoscut este nu numai în Tîrgoviște, ci în întreaga țară, ba chiar și peste hotare, renumitul Erou al Muncii Socialiste Constantin Vasilache.

Strungarul acesta, un adevărat artist în meseria sa, a dus departe renumele uzinei și al orașului. Pentru a-l cunoaște, au poposit aici zeci de ziariști, de pictori, de desenatori, de fotografi, de radio-reporteri, de operatori de film. Poate că nu-i de loc hazardată afirmația portarului întreprinderii, care spunea cu justificată mîndrie că nici 20 orașe laolaltă n-au văzut atîția gazetari — cum îi denumea el într-un cuvînt pe toți cei amintiți — cîți a văzut el însuși și le-a deschis larg porțile.

În fiecare duminică pe străzile orașului poate fi intîlnit autoturismul „Pobeda" cu nr. 332-Ploești. La volanul său se găsește Vasilache.

Ar fi multe de spus despre uzina metalurgică din Tîrgoviște, despre minunații săi oameni. Cîte nu s-ar cuveni să se amintească despre viața cultural-artistică de aici, despre grija pentru asigurarea condițiilor de muncă și sănătate pentru muncitori, despre cantină, despre gospodăria anexă a întreprinderii, despre cei ce-și construiesc locuințe individuale cu ajutorul uzinei, despre blocul pentru burlaci ce va fi dat în curînd în folosință...

Despre toate acestea socotim că vorbește bine inscripția descoperită pe multe lăzi care stăteau gata de expediție într-una din extremitățile impunătoarei hale a montajului: „Tîrgoviște — Hsiangan — via Kutaiskala".

Aceste cuvinte cuprind în ele mîndria orașului și izbînda constructorilor de utilaj petrolifer de aici, ilustrînd convingător semnificația noțiunilor de ajutor frățesc, de socialism, de pace...

Crește numărul gospodăriilor colective

Și în acest an colectiviștii, întovărășiții, precum și țăranii muncitori care au lucrat pămîntul în tarlale au realizat cele mai bogate recolte. Rezultatele obținute de ei continua să fie mult discutate de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Acum, cînd în întreaga țară au început muncile pentru recolta anului viitor, mulți țărani muncitori se înscriu în gospodăriile colective, cooperativele de producție agricolă sau în întovărășirile agricole. Încă din cursul lunii august, cînd secerișul și treierișul se desfășurau din plin, au mai luat ființă 226 de gospodării colective, cooperative de producție agricolă și întovărășiri agricole, iar în cele existente s-au mai înscris aproape 7.000 de familii de țărani muncitori. Cele mai multe unități agricole socialiste au luat ființă în ultimul timp în regiunile București, Craiova și Iași. Acum, în regiunea București sînt aproape 1.300 de gospodării colective și întovărășiri agricole, în regiunea Craiova 1.881 de gospodării colective, cooperative de producție agricolă și întovărășiri agricole, în regiunea Galați 798 de gospodării colective și întovărășiri agricole, iar în regiunea Timișoara 590.

În întreaga țară au luat ființă pînă acum peste 10.000 de gospodării colective, întovărășiri și cooperative de producție agricolă în care mai mult de 600.000 de familii lucrează laolaltă aproximativ 1.737.000 ha. teren.

Informații

● Vineri dimineața a părăsit Capitala delegația Camerei de comerț și industrie indoneziene, care ne-a vizitat țara la invitația Camerei de Comerț a R.P.R.

● Medicul american dr. Henry Heimlich, profesor la „New York Medical College", venit în țara noastră pentru a se documenta asupra sistemului operatoriu a esofagului folosit de dr. Dan Gavriliu, a vizitat vineri dimineață secția de radiologie și saloanele spitalului dr. Cantacuzino din București.

(Agerpres)

Pentru nevoile cumpărătorilor

Pentru sezonul de toamnă și iarnă întreprinderile industriei ușoare pregătesc cantități mai mari de îmbrăcăminte și încălțăminte decît anul trecut. Muncitorii întreprinderilor de confecții și tricotaje vor pune la dispoziția populației cu 23.000 mai multe paltoane pentru femei, cu 130.000 mai multe pulovere, veste și jachete de lînă, cu peste 7.000 mai multe costumașe de lînă pentru copii și altele. Magazinele vor fi aprovizionate anul acesta cu cantități sporite de încălțăminte și articole de blănărie. În semestrul II fabricile de încălțăminte produc cu 324.000 mai multe perechi de bocanci decît au produs în aceeași perioadă a anului trecut. Producția de ghete pentru femei și copii va crește cu 525.000 de perechi față de anul trecut, iar cea de articole de blănărie cu 10.000 bucăți. Pentru cei mici se vor lucra cu 4.000 mai multe haine de blană decît anul trecut. Se vor produce de asemenea în acest an cu aproximativ 530.000 mai multe perechi de încălțăminte din cauciuc. În magazine se vor găsi și sortimente noi de încălțăminte cum ar fi galoși de damă și încălțăminte colorată din cauciuc pentru femei și copii.

(Agerpres)

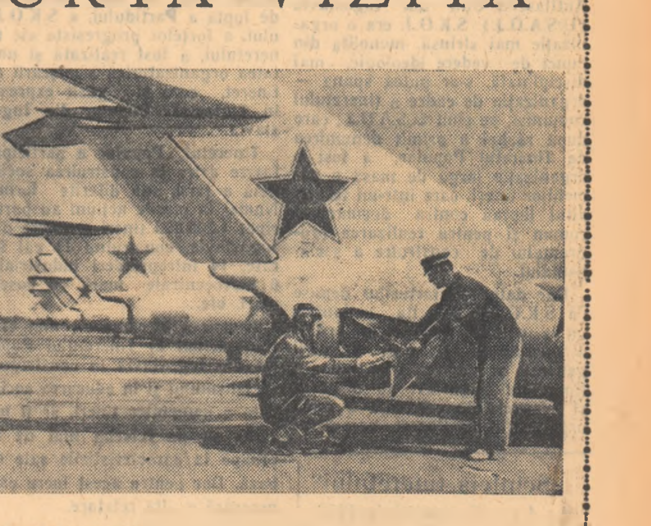
În întîmpinarea zilei Forțelor Armate ale R.P.R.

O SCURTĂ VIZITĂ

La 2 octombrie, militarii Forțelor noastre armate sărbătoresc ziua lor.
Să le facem o scurtă vizită, prin intermediul fotografiilor.

În timpul liber: se pare că megafonul înlocuiește cu succes taraful de lăutari.

Secondat cu atenție de tehnicianul avionului, pilotul verifică frîna aerodinamică.

De peste HOTARE

Închiderea lucrărilor celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Alegerea membrilor și a membrilor supleanți ai C. C. al Partidului Comunist Chinez

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă transmite următoarea listă a membrilor Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, aleși la 28 septembrie la Congresul al VIII-lea pe întreaga Chină al Partidului Comunist Chinez:

Mao Țze-dun, Liu Șao-ți, Lin Bo-țziui, Ciu De, Ciu En-lai, Dun Bi-u, Cen Iun, Lin Biao, U Iui-cijan, Cen Bo-da, Țai Cian, Li Fu-ciun, Lo Jun-huan, Siui Te-li, Lu Din-i, Lo Jui-țin, Siui Sian-țian, Den In-ciao, Liu Bo-cen, Cen I, Pin De-huai, Liao Cen-ciji, Li Sian-nian, Cen Ghen, Ne Jun-cijen, Lin Fin, Cijan Din-cen, Pin Cijen, Ulanfu, Huan Ke-cen, Ten Dai-iuan, Siao Țzin-guan, Tan Cijen, Ke Țin-și, Su Iui, He Lun, Van Șou-dao, Van Vei-cijou, Den Țzi-huei, Li Ke-nun, Ian San-kun, E Țzian-in, Sun Jen-țiun, Cijan Iun-i, Liu Siao, Li Vei-han, Van Țzia-sian, Kan Șen, E Țzi-cijuan, Liu Lan-tao, Liu Nin-i, Bo I-bo, Hu Țiao-mu, Ian Siu-fin, Șu Tun, Lai Jo-iui, Cijan Țzi-ciun, Cen Țzi-hua, Cen Iui, Liu Cian-șen, U Siu-țiuan, Siao Ke, Țian In, Van Țun-u, Den Hua, Ma Min-fan, Cijan Ven-tian, Tan Cijen-lin, Liu Ia-lou, Li Siue-fin, Cen Șao-min, Li Bao-hua, Siui Guan-da, Van Cijen, Țzen Șan, Lin Te, Cijen Vei-san, Siui Hai-dun, Siao Hua, Hu Iao-ban, Cijao Er-lu, Ouian Țin, Si Cijun-siun, Liu Ghe-pin, Se Fu-cij, An Țziven, Țzia To-fu, Li Li-san, Huan Țzin, Li Țzin-țiuan, U Ciji-pu, Liu Cijen-iao, Van Șu-șen, Tao Cifu, Țzen Si-șen, Cen Șao-iui.

* Membri supleanți ai C.C. al Partidului Comunist Chinez au fost aleși:

Ian Sian-cijen, Van Cen-mou, Ian De-ciji, Vei Go-țin, Lo Gui-bo, Țzin Țzin-u, Se Țziue-țzai, E Fei, Ian Cen-u, Gan Si-ți, Cijan Huan-ța, Pan Țzi-li, Iu Da-cijan, Siui Și-iu, Șuai Min-ți, Ian Iun, Liu Jen, Cen Si-lian, Van I, Cijan Țzun-sun, Cijou Ian, Huan Ho-țin, Li Tao, Cen Ți-han, Cen Man-luan, Siui Țzi-jun, Huan Ou-dun, Gu Da-țun, Li Ciji-min, Liu Lan-bo, Su Cijen-hua, Fin Bai-țziui, Cijou Bao-cijun, U De, Kui Bi, Cijan De-șen, Ou Min-țziue, Fan Ven-lan, Ciju De-hai, Șao Și-pin, Cijan Ci-iun, Huan Iun-șen, Li Țzian-cijen, Ma Ven-jui, Cijan Lin-ciji, Cijan Si, Van Și-tai, Ian Hun-ian, Songhi Iși, Cijan Da-ciji, Gao Ke-lin, Saifuddin, Liao Han-șen, Hun Siue-ciji, Cijan Iun, Siui Bin, Țzian Vei-țin, Liao Lu-ian, Sun Și-lun, Tan Ți-lun, Cijou Huan, Cijun Ți-guan, Cen Pi-sian, Cijao Țzian-min, Tai Șu-fan, Țzian Țziun-jui, Pan Fu-șen, Țzian Nan-sian, Țzian Hua, Han Guan, Li Cian, Van He-șou, Cen Cijen-jen.

Ambasadorul R. P. R. în R. P. Albania și-a prezentat scrisorile de acreditare

TIRANA 28 (Agerpres). — ATA transmite: La 28 septembrie, Pilo Peristeri, vicepreședintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania, l-a primit pe George Velcescu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în Albania, care i-a remis scrisorile de acreditare.

Plenara C.C. al Partidului Socialist italian

ROMA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 septembrie s-a deschis plenara Comitetului Central al Partidului Socialist Italian. La plenară Pietro Nenni a prezentat un raport cu privire la relațiile dintre partidele politice italiene și în special dintre socialiști și social-democrați.

Lichidarea unei rețele a spionajului englez descoperită în R. P. Polonă

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează ziarele, în cursul lunii august a fost lichidată pe teritoriul Poloniei, rețeaua de agenți ai serviciului de spionaj englez în frunte cu Tadeusz Babulsky.

Tadeusz Babulsky a arătat că a fost înrolat de Eji Bayer, agent al serviciului de spionaj englez. Acuzații transmiteau serviciului de spionaj englez date secrete cu privire la obiectivele industriale și militare de pe teritoriul Poloniei.

Sesiunea Consiliului General al F. S. M.

SOFIA 28 (Agerpres). — La ședința din seara zilei de 27 septembrie a sesiunii Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale au început discuțiile la raportul lui Louis Saillant.

Herbert Warnke, vicepreședinte al Federației Sindicale Mondiale și președinte al Uniunii sindicatelor libere germane, care a luat primul cuvîntul, a vorbit despre lupta oamenilor muncii germani împotriva renașterii militarismului german din Republica Federală Germană.

Monopolurile vest-germane, în goana după profituri, au intensificat considerabil munca, fapt ce provoacă în rîndul său intensificarea luptei greviste în centrele industriale ale Germaniei occidentale și ale Berlinului apusean.

Herbert Warnke a subliniat intensificarea contactelor dintre muncitorii din R.D. Germană și R.F. Germană.

După cuvîntarea rostită de reprezentantul sindicatelor din Gabon (Africa ecuatorială franceză), s-a dat cuvîntul lui V. V. Grișin, vicepreședinte al Federației Sindicale Mondiale și președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Vizita tovarășului Iosip Broz Tito în Crimeea

YALTA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 septembrie Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, împreună cu soția și persoanele care îl însoțesc, care au sosit în Crimeea la 27 septembrie, au petrecut o zi de odihnă la reședințele ce le-au fost puse la dispoziție pe litoralul de sud al Crimeei.

La 28 septembrie N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. și membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a oferit un prînz în cinstea lui Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia.

India și Arabia Saudită sprijină Egiptul în problema Suezului

DELHI 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 septembrie a fost dat publicității la Delhi comunicatul comun al regelui Arabiei Saudite, Saud, și al primului ministru al Indiei, Nehru, cu privire la tratativele care au avut loc în timpul vizitei lui Nehru în Arabia Saudită.

In comunicat se spune că tratativele s-au referit la situația internațională și la consolidarea relațiilor de prietenie între cele două țări. Regele și premierul, se spune în comunicat, au declarat că rămîn credincioși declarației conferinței de la Bandung și au hotărît să dezvolte colaborarea dintre țările lor în toate domeniile pe baza acestor principii.

In ce privește problema Suezului, regele și primul ministru au declarat că această problemă nu poate fi reglementată printr-un conflict sau prin privarea Egiptului de drepturile suverane asupra Canalului de Suez. Regele și primul ministru sînt convinși că cu toate greutățile și încordarea care s-a ivit în legătură cu această problemă, părțile interesate pot să ajungă la un acord pe calea tratativelor fără să aducă prejudicii suveranității și autorității Egiptului și respectînd interesele celorlalte țări. Ei împărtășesc speranța că în legătură cu această problemă nu se va recurge la presiuni politice și economice.

În 24 de ore

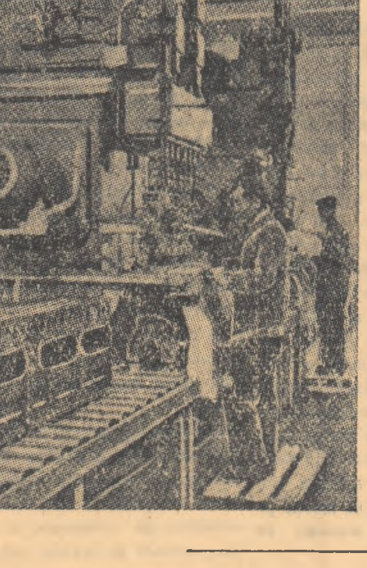
PRAGA. — Între 20 și 27 septembrie, a avut loc la Praga plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Participanții la plenară au dezbătut raportul lui A. Zapotocki cu privire la sarcinile sindicatelor în construirea socialismului.

SOCI. — La 28 septembrie dr. Sukarno președintele Republicii Indonezia și persoanele care îl însoțesc au părăsit Soci plecînd cu avionul spre Kuibîșev, în drum spre Republica Populară Chineză.

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Aviația americană a anunțat că avionul său supersonic experimental „Bell X-2" s-a prăbușit pe sol la baza Edwards din California. Pilotul a fost ucis.

LONDRA. — Potrivit unor știri sosite din Camberra, la 27 septembrie la Maralinge (Australia) a fost provocată explozia unei bombe atomice engleze. Se anunță că aceasta este prima explozie experimentală dintr-o nouă serie de experiențe engleze cu arma nucleară.

BERLIN. — La 27 septembrie guvernul R.D. Germane a anunțat că toți cetățenii Republicii Democrate Germane care au părăsit țara plecînd în Germania occidentală și doresc în prezent să se înapoieze, o pot face fără să fie supuși vreunei anchete sau măsuri penale. Ei vor fi tratați deopotrivă cu ceilalți cetățeni ai Republicii.

Muncitorii de la uzina de automobile din Cianciun, s-au angajat ca în cinstea celei de a 7-a aniversări a constituirii R.P. Chineze să producă primele automobile. Iată-i șlefuind cilindrii cu cele mai perfecționate mașini.

Conferința pentru examinarea și aprobarea statutului Agenției internaționale pentru energia atomică

Cuvîntarea șefului delegației R. P. R.

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 septembrie, la conferința pentru examinarea și aprobarea statutului Agenției internaționale pentru energia atomică, în cadrul discuțiilor generale pe marginea proiectului de statut, a luat cuvîntul reprezentantul Indiei, Bhaba.

La discuțiile din 27 septembrie au participat de asemenea reprezentanții Bulgariei, Canadei, Romîniei, R.S.S. Bieloruse, Suediei, Filipinelor, Guatemalei și altor țări.

Șeful delegației R.P.R. Silviu Brucan, a rostit o cuvîntare în care a spus între altele:

Noi toți participanții la această adunare, împărtășim sentimentul că s-a creat aci un climat favorabil pentru înțelegere mutuală și pentru aprecierea punctelor de vedere divergente.

Republica Populară Romînă participă cu mult interes la lucrările Conferinței pentru adoptarea statutului Agenției atomice.

Ca stat care a pornit impetuos pe calea industrializării și s-a desprins cu hotărîre din starea de țară slab dezvoltată, Romînia este profund atașată progresului tehnic și îmbrățișează tot ceea ce poate accelera mersul ei înainte.

In momentul cînd țările vor reuși să folosească această nouă energie pe scară largă, vor putea străbate cu pași mari, în numai cîțiva ani, distanța care ar necesita cu mijloacele actuale zeci și chiar sute de ani. Acestui scop nobil și măreț merită să-i consacram toate forțele noastre.

Desigur, delegația noastră dorește, conștientă de dificultățile și obstacolele care mai trebuie învinse, să transforme această posibilitate într-o realitate concretă. Nici cînd însă nu au existat condiții mai favorabile pentru a îndeplini această comandă socială a contemporaneității. Trebuie să ne dovedim în stare a înlătura dificultățile și a sări obstacolele pentru a ajunge sus pe culmile strălucitoare pe care azi le întrezărim.

Mai înainte de toate permiteți-mi D-le președinte să exprim părerea că asigurarea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și împiedicarea folosirii ei în scopuri de distrugere și exterminare înseamnă un tot unic de nedespărțit. Conștiința omenirii nu poate admite ca în timp ce noi vorbim despre marele binefaceri pentru popoare ale aplicării energiei atomice în industrie, în agricultură, în biologie, în medicină, bugetele unor state să indice creșteri uriașe ale alocațiilor pentru bombe atomice și cu o cursă diabolică pentru a acumula depozite de bombe din ce în ce mai trăgătoare. Atît timp cît cantități mari de materie primă, numeroase instalații, cadre și fonduri sînt orientate spre aplicarea militară a energiei atomice și spre întreținerea unei competiții care amenință viitorul omenirii, perspectivele folosirii acestei energii în slujba fericirii, foloasele ei rămîn incerte și nebuloase.

Trebuie să contăm din ce în ce mai puțin pe credulitatea popoarelor și din ce în ce mai mult pe luciditatea lor și spiritul lor critic.

Delegația Republicii Populare Romîne consideră că interzicerea armelor atomice este și rămîne unul din principalele noastre obiective. In ceea ce privește aplicarea pașnică a energiei atomice, Republica Populară Romînă s-a dedicat exclusiv aplicării sale pașnice.

Țara noastră posedă bogate zăcăminte de uraniu a căror exploatare s-a intensificat de la an la an. Pe această bază guvernul romîn a alcătuit un larg program de dezvoltare a producției de energie nucleară. Comitetul pentru energie nucleară, constituit în 1955 pe lîngă Consiliul de Miniștri, coordonează și sprijină prin toate mijloacele dezvoltarea cercetărilor de fizică nucleară și aplicațiile ei practice în diferite domenii. A intrat într-o fază avansată construcția unui reactor de 2000 kw care va fi pus în funcțiune în cîteva luni. Se proiectează noi reactori. În 1957 va fi gata construcția unui grup de laboratoare fierbinți la diferite grade de radiații precum și un accelerator de particule elementare de tip ciclotron și fazotron de 12,5 mev. care va servi la producerea de izotopi radioactivi. Se mai găsește în construcție un betatron experimental de 40 mev. și se proiectează un accelerator liniar modern de mare energie. Institutul de fizică atomică al Academiei a fost dotat cu mașini electronice de calcul construite de savanți romîni. Acest Institut, care dispune de o echipă de remarcabili savanți atomiști, își dezvoltă cercetările și formează noi cadre de specialiști în fizică nucleară. In diferite institutii specializate ale Academiei se desfășoară cu succes cercetări și aplicații ale izotopilor radioactivi în agricultură, în tratamente medicale, în radiochimie

Carotajul radioactiv la sondele petrolifere a devenit unul din mijloacele curente de control, iar în spitalele noastre se folosesc izotopi radioactivi în tratamente medicale.

Bine înțeles că acest progres rapid într-un domeniu atît de dificil este mai lesne de înțeles dacă se ține seamă de doi factori: puternica bază de uraniu a Romîniei și ajutorul multilateral acordat de Uniunea Sovietică.

Arătînd că delegația Republicii Populare Romîne dă o înaltă apreciere activității depuse de cele 12 state în elaborarea proiectului de statut și spiritului de colaborare și bunăvoință care s-a manifestat în cadrul acestui comitet, președintele delegației romîne a subliniat că trebuie să se recunoască că au rămas în proiectul de statut probleme care nu și-au găsit o rezolvare satisfăcătoare și datoria conferinței este de a duce opera începută pînă la capăt.

Delegația romînă nu a propus nici un amendament la proiectul de statut. Propunerea noastră este însă ca întreaga activitate a agenției atomice să fie călăuzită de deviza colaborării fără discriminare. Imi permit să cred, d-le președinte, că aceasta ar marca cu adevărat semnalul unei noi etape în viața internațională și că am binemerita prin aceasta încrederea de la popoare.

Delegația Republicii Populare Romîne este pentru măsuri rezonabile menite să asigure un control efectiv și adecvat pentru a preveni folosirea informațiilor științifice și a materialelor puse la dispoziție de agenție pentru scopuri contrarii păcii și securității, dar se pronunță împotriva formulărilor care ascund în sine primejdia unor discordii între țările slab dezvoltate și agenție.

Socotim că principiile fundamentale ale egalității între state mari sau mici și ale respectului pentru suveranitatea lor de stat, trebuie să-și găsească expresia adecvată în statut. Să fim conștienți de răspunderea ce ne incubă ca statutul să devină un teren ferm al încrederii reciproce indispensabile pentru dezvoltarea nestînjenită a agenției, spre obiectivele fixate.

Delegația romînă își propune să conlucreze cot la cot cu celelalte delegații pentru a asigura reușita deplină a Conferinței. Ne vom călăuzi ca și pînă acum de spiritul de înțelegere și de bunăvoință pentru al căror triumf în viața internațională militează cu consecvență Republica Populară Romînă.

Drumul revoluționar al tineretului popular din Iugoslavia

(Urmare din pag. 1-a)

al U.S.A.O.J.-ului, care încă atunci număra peste 500.000 membri și avea o activitate foarte dezvoltată.

După cum se vede, în timpul revoluției și în anii imediat următori războiului, au existat și au activat în Iugoslavia două organizații politice de tineret: Uniunea Tineretului Comunist (S.K.O.J.) și Uniunea Tineretului Antifascist Unit din Iugoslavia (U.S.A.O.J.). S.K.O.J. era o organizație mai strînsă, monolită din punct de vedere ideologic, mai disciplinată, s-ar putea spune — organizația de cadre a tineretului comunist, pe cînd U.S.A.O.J., care după război a primit denumirea de Tineretul Popular, a fost o organizație largă de masă a oamenilor tineri, care într-un fel sau altul luptau contra dușmanului comun și pentru realizarea programului de construire a socialismului.

Dar datorită eforturilor depuse de S.K.O.J., datorită acțiunilor unice în luptă a marei majorități a tineretului, datorită ridicării generale a conștiinței socialiste a tineretului iugoslav, au dispărut și cauzele de existență a două organizații de tineret, caracterul și scopurile lor fiind în fond aceleași. Din cauza aceasta a avut loc Congresul comun al ambelor organizații care, spre sfîrșitul anului 1948, a proclamat unificarea lor în Tineretul Popular din Iugoslavia. Noua organizație a preluat de la S.K.O.J. tradiția sa revoluționară, capacitatea sa de acțiune, baza ideologică și forța organizatorică, iar de la cealaltă, caracterul ei de masă, influența largă și diversitatea activității. Astfel, după un lung șir de ani de luptă a Partidului, a S.K.O.J.-ului, a forțelor progresiste ale tineretului, a fost realizată și unitatea organizatorică a mișcării de tineret, care și-a găsit expresia în Tineretul Popular din Iugoslavia.

Tineretul Popular a participat foarte activ la construirea socialistă a țării, sub diferite forme. Numai la marile acțiuni au participat 1.200 000 tineri și tinere din Iugoslavia, construind 11 căi ferate, 14 întreprinderi industriale, 6 hidrocentrale mari, 6 șosele mari, etc.

Pentru a înțelege cît mai clar rolul actual al Tineretului Popular din Iugoslavia în construirea socialismului și în educarea socialistă a oamenilor tineri, ar fi necesar să ne referim mai de aproape la caracteristicile sale de bază. Dar pentru acest lucru este necesară o altă relatare.

NOTE EXTERNE

„Strip-tease = salvarea de la ruină"

Slavă domnului că proprietarii marilor cabarete americane au găsit mijlocul de a scăpa de faliment. De altfel era normal ca tocmai în Statele Unite să apară o idee atît de strălucită, epocală, o idee în stare să alunge spectrul macabru al ruinii. Nu degeaba se laudă orice yankeu onorabil de inventivitatea sa și a concetățenilor.

Prin urmare să ardem smirnă și tămîie, să înălțăm ode pentru că patronilor de varieteuri le-a venit gîndul cel bun. Și acest gînd poartă un nume foarte plastic: strip-tease (salvare de la ruină). Este vorba de un spectacol — bineînțeles de o înaltă ținută artistică — menit să satisfacă și exigențele celor mai rafinați esteți. In fața sălii în plin extaz, pe scenă apar femei, care, pe rînd încep să se dezbrace, aruncînd încet tot ce nu face parte din ținuta mamei Eva. Și acest spectacol scapă chipurile de mizerie pe bieții negustori de plăceri ai Americii.

De fapt patentul invenției nu aparține Americii, ci „frumoasei Mona" care cu 63 ae ani în urmă a lansat acest spectacol pe o masă a cabaretului parizian „Moulin Rouge", în aplauzele frenetice ale bețivanilor și amendată—pentru nerespectarea pudicității publice—cu 100 de franci. Și bineînțeles că molima s-a întins chemîndu-se cînd „Vizita la doctor", cînd „Baia parizienă". Apoi a murit ca orice gen de spectacol de scandal, pînă cînd, americanii au redescoperit America au azvîrlit veșmintele putrezite, au dat un nume nou și așa s-a născut „strip-tease" izvor nesecat de dolari

Dar patronii varieteelor pariziene s-au scandalizat. Nu se putea ca americanii să fure paternitatea spectacolului, așa că pentru salvarea prestigiului național l-au reluat. Numai în Paris apar pe scenele a 23 de teatre și cabarete 122 de femei care se dezbracă în fiecare seară în fața a 12.000 de amatori de artă pură

Toată această afacere are și un revers. Cele mai multe dintre femeile care se dezbracă pe scenă, ajung acolo împinse de mizerie. Rosali d'Aronda, de pildă, a recurs la această „artă" ca să-și poată întreține copilul.

Prin urmare, respectul nostru pentru inventivitatea specifică americană care permite înscrierea în istoria artelor a unui nou gen născut din tragedia omenească, izvorît din mizeria și promiscuitatea unui sitem.

Fiți atente, gîngăniilor...

Un negustor american spunea odată că Statele Unite își datoresc prosperitatea felului în care au știut să-și facă reclamă. Deși nu sîntem de acord cu aceasta, n-avem de gînd acum să-l combatem. Omul spune totuși și puțin adevăr. În S.U.A., reclama nu numai că este sufletul comerțului, dar face parte din viața de fiecare zi ca și filmele cu gangsteri sau guma de mestecat.

D. Ralph G. Martin, președintele lui „Look Chimical Company" oferă un premiu, nu însă pentru prinderea unui gangster sau pentru copii orfani. Premiul este dăruit „insectei gata să-și riște viața a cîștiga 25.000 dolari".

Dar la urma urmei cine este d. Martin și ce risc impune el insectelor? D. Martin este proprietarul unei mari întreprinderi de chimicale și așa cum se recomandă singur „unul din pionerii D.T.T.-ului și al Chlordanului", două cunoscute insecticide. Pentru că gîngăniile s-au dovedit totuși încăpățînate, „pionerul" Martin a pus pe piață un alt insecticid, mai tare de 28 de ori de cît D.T.T.-ul și anume „real Kiell". Prin urmare Martin este negustor și vrea să-și plaseze marfa care n-ar avea nici un cusur. Și ca să dovedească aceasta, a scos un ucaz către insecte poftindu-le la concurs. Și, ca la orice întrecere, s-a dat și un regulament care spune cam următoarele:

1. Concursul este deschis tuturor insectelor, de orice mărime.

2. Durata concursului e de 8 luni.

3. Concursul începe în iunie „care este epoca cînd insectele se găsesc în cea mai bună condiție fizică și mintală".

4. Insectele se pot înscrie singure sau dacă — spune regulamentul adresîndu-se de data aceasta oamenilor — „cunoașteți vreuna timidă, o puteți înscrie, chiar și împotriva voinței ei".

După cum se vede regulamentul e simplu și gîngania cea mai rezistentă la pompa cu flit o să primească 25.000 dolari. Om cumsecade, d. Martin lasă la libera alegere a insectei cum să cheltuiască banii. Nu există obligații de a cumpăra acțiuni ale lui „Look Chimical Company".

In orice caz, mare ți-e grădina ta, doamne!

AL. GIRNEAȚA

Sport Sport

Campionatul ciclist de mare fond al R. P. R.

După 2000 km. pe bicicletă

A treia victorie consecutivă

Probabil că și dumneavoastră îl apreciați pe Constantin Dumitrescu, pe acest tînăr blond și vînjos, purtător în atîtea competiții de mare amploare, a mult rîvnitului trofeu ciclist „Tricoul galben". Am avut de zeci de ori ocazia să stăm de vorbă cu el și am făcut-o și de această dată. Nimic din modestia care-l caracterizează nu se știrbise. Deși era clar, dat fiind forma deosebită în care se afla, că nu poate pierde victoria în această dificilă întrecere, cînd l-am rugat să-mi declare, înaintea ultimei etape, ceva despre eforturile pe care le-a făcut pentru a cuceri titlul de campion republican de fond, mi-a răspuns: **„O competiție se termină numai atunci cînd ai trecut linia de sosire. Adversarii mei sînt la fel de valoroși și bine pregătiți și oricînd, chiar și acum în ultima etapă, pot dezlănțui atacuri cu rezultate surprinzătoare. Eu vă pot spune doar atît: voi pune în valoare toată pregătirea și resursele de care dispun pentru a-mi apăra șansele..."**

Este clar că maestrul sportului C. Dumitrescu, care a cîștigat oficial etapa Longwy-Namur și a fost frustat de o altă victorie de etapă în „Turul Europei" din acest an, a fost cel mai valoros protagonist al acestei ediții a campionatului. La cățărări ca și la coborîri, pe drum prost ca și pe asfalt, el a fost permanent în primul pluton, muncind continuu pentru o comportare strălucită. Rezultatul: a treia victorie consecutivă, al treilea titlu de campion republican de mare fond.

G. Moiceanu: „Despre victoria noastră"

După sosirea pe stadionul „23 August", cînd arbitrii lucrau la întocmirea ultimelor clasamente, am stat de vorbă cu G. Moiceanu, cel mai valoros alergator al formației Dinamo I, învingătoare în clasamentul pe echipe. Iată ce ne-a declarat el: „Am pornit de la început cu ideea că lupta va fi foarte grea. Principalii noștri adversari C.C.A. I, aveau în formație nume sonore în ciclism, care ne puteau face să înclinăm steagul. Voința noastră, dorința aprigă și sfaturile eficace ale antrenorului N. Voicu, ne-au condus totuși spre victorie. Ne pare rău de un singur lucru: abandonul lui St. Poreceanu (component de bază al echipei C.C.A.) S-ar putea interpreta că în acest fel ne-a fost ușurată lupta pentru primul loc. Așteptăm noi întreceri pentru a infirma încă odata această părere..."

Rămîne ca în viitoarele competiții (prima va fi „Cursa Victoriei") disputa dintre aceste două formații să dea loc în continuare la întreceri de nivel ridicat

Discuții pe culmile Pietrii Craiului

Mașina depășise cu mult plutonul și ajunsese în vîrful urcușului Piatra Craiului. Aici urma să se desfășoare sprint pentru clasamentul cățărătorilor. Ne-am aruncat privirea peste înălțimi, admirînd frumusețea fermecatoare a peisajului oferit de Munții Apuseni. Dar, după o clipă de răgaz, ne-am reluat îndeletnicirile cotidiene. Gh. Negoescu, unul dintre cicliștii noștri care a strălucit înaintea generației actuale, astăzi antrenor la Locomotiva, ne-a vorbit despre tinerii cicliști. „Am început să fac ciclism de dragul bicicletei și al drumeției. Care sportivi, în afară de noi și turiști, pot cunoaște mai bine țara și frumusețile ei, oamenii și harnicia lor? De aceea i-am îndemnat pe tineri să practice ciclismul și nu pierd niciodată ocazia, cînd trecem pe lîngă vreo culme sau un loc istoric, să le explic tot ceea ce cunosc despre aceste locuri. S-ar părea că voi, ziariștii sportivi sînteți obișnuiți să priviți o întrecere numai în partea unde se decide învingătorul. Noi, „tehnicienii", ne aruncăm insistent privirea și spre locul unde evoluează tineretul, unde se călesc învingătorii de mîine al întrecerilor ciclisle. Iată-i, de pildă, pe N. Marinescu, A. Poenaru, St. Salay, Ion Stoica, D. Dulu, A. Cristache, I. Constan, V. Dobrescu și alții. Este adevărat că astăzi nu luptă pentru victorie, ci mai mult pentru terminarea cursei, dar mîine, cînd vă veți ascuți din nou condeiul pentru a face cronica vreunei curse cicliste, îi veți găsi pe primele locuri ale clasamentului și veți uita poate că odată ei se zbăteau... în coada clasamentelor".

Sfătosul „nea Dede" — așa obișnuiesc să-i spună cicliștii — ne-a mai spus multe lucruri atunci, ca și alătdată și, trebuie să mărturisim, am învățat și noi deopotrivă cu cicliștii pe care-i antrenează.

În etapa Deva—Arad s-a făcut și ciclocros!

Da, da nu vă mirați. Acesta este purul adevăr. In etapa Deva—Arad, pe o porțiune de aproape un kilometru, alergătorii au fost obligați să coboare de pe biciclete și să meargă pe jos. Aceasta deoarece pe terasamentul șoselii era așternut un strat de 15-20 cm. de nisip, care făcea imposibil rulajul pe bicicletă. Pentru eforturile depuse, alergătorii au meritat desigur cu prisosință laude. Dar organizatorii?

Fără îndoială, pentru ei trebuie să rezervăm un plus de „spațiu" în care să-i „săpunim" cum se cuvine pentru faptul că n-au controlat în prealabil traseul. Cunoscînd dinainte aceste deficiențe (în afară de această porțiune cu nisip, pe alți numeroși kilometri era așternută piatră colțuroasă care făcea adevărate ravagii printre cauciucuri) s-ar fi ajuns fără îndoială la concluzia că traseul trebuia modificat. Venind vorba despre organizatori se cade să vorbim și despre alte slăbiciuni manifestate de către aceștia. In unele orașe pe unde a trecut caravana ciclistă — Oradea, Turda etc., sportivii au fost întîmpinați într-un mod foarte glacial. Organizatorii nu s-au gîndit să ia măsuri pentru popularizarea competiției, cel puțin în orașele pe unde treceau cicliștii. De asemenea n-au corespuns pe măsura eforturilor depuse de cicliști nici hrana și nici cazarea în capetele de etapă. Prin organizatori, înțelegem în primul rînd Comisia centrală și inspecția de ciclism din C.C.F.S.

Despre o etapă cu surprize

In sfîrșit, alergătorii au lăsat în urmă drumul prost și pot rula acum în voie pe asfalt. Așa am gîndit noi. Însă nu tot așa au gîndit și cicliștii. In etapa a 12-a (Sibiu—Orașul Stalin 137 km.) plutonul rula din ce în ce mai încet, se depanau amintiri, se făceau chiar „șuete" și în timpul acesta media orară scădea. Sezisați de această situație, arbitrii s-au consultat între ei și au decis ad-hoc întreruperea etapei. La kilometrul 48 înainte de Orașul Stalin, steagul de starter a făcut semnalul convențional.

Și astfel, prima oară, cicliștii au oprit cu toți în mijlocul șoselii. De aici s-a dat plecarea individual, contra cronometru. Este un proverb romînesc — „leneșul mai mult aleargă și scumpul mai mult păgubește" — care poate fi adaptat la această situație. De unde pînă atunci media orară se învîrtea în jurul a 30—34 km, dintr-o dată ea a urcat la 39,671 km., atît cît a realizat primul clasat, ciclistul Constantin Dumitrescu. Salutăm și cu această ocazie inițiativa arbitrilor care într-adevăr au contribuit astfel la ridicarea nivelului tehnic al întrecerii. Cît privește despre participanți, în acest caz, puține cuvinte de laudă pot fi găsite.

...Au mai rămas pe filele carnetului nostru încă multe alte însemnări. Ele ne vor folosi însă în viitoarele comentarii, iar unele vor rămîne poate chiar numai amintiri.

S. SPIREA

Reducerea prețurilor de intrare pentru elevi și studenți la manifestațiile sportive

Printr-o decizie a C.C.F.S. s-a introdus sistemul de prețuri reduse pentru elevi și studenți la manifestațiile sportive, aplicîndu-se astfel una din prevederile Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților.

Reducerea este de 50% din prețurile actuale și se acordă la 10% din numărul locurilor puse în vînzare la tribuna a II-a și peluză la toate stadioanele, terenurile și sălile de sport.

Tuturor categoriilor de bilete cu preț redus li se vor aplica timbrul olimpic.

Vînzarea biletelor cu preț redus cît și intrarea pe stadioane se va face pe baza carnetelor de elev și student care vor purta viza anuală a școlii sau facultății respective.

Organele locale ale C.C.F.S. trebuie să ia măsurile organizatorice necesare, trecînd de urgență la aplicarea în practică a acestei decizii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52